

சிவராத்திரி
மலர்
கி. 2011

பூஜ்யஸீ சத்ரு தாளி பாபா

சுவாமிநாதர்

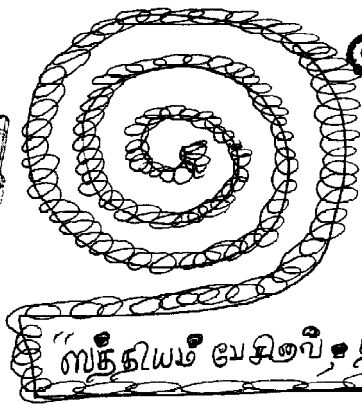
மலர்

அத 1

பொருளடக்கம்

1. ஡ஹாயோகி செளபரியுடன் ஓர் சத்தாண் உரையாடல்--1

எல்லாம் நீ!

ஸ்தூய வாக் கை 1

ஸ்தூயம் பேசு.
தீமம் செய்.
நாவை அடக்கும்
கருணையோடு கரு.

“ஸ்தூயம் பேசுவீர், தீமம் நூலி வாய்”

“பந் ஸந்த்ருகிருவடி துணை! “நம்பிதர் கருவதில்லி!”

“தூயம் மனுவாய் அம்!” “யத் பாவம் துத் பவதி!”

“பந்ராம், ஜைய ராம், ஜைய ஜையராம்”

“அகம்பிரம்மம் ஜகம்பிரம்மம்”

“அகமே எய்வாம்”

“ஜகம், பரமம், ஜீவானந்தம்”

“சிறிதும் இல்லை”

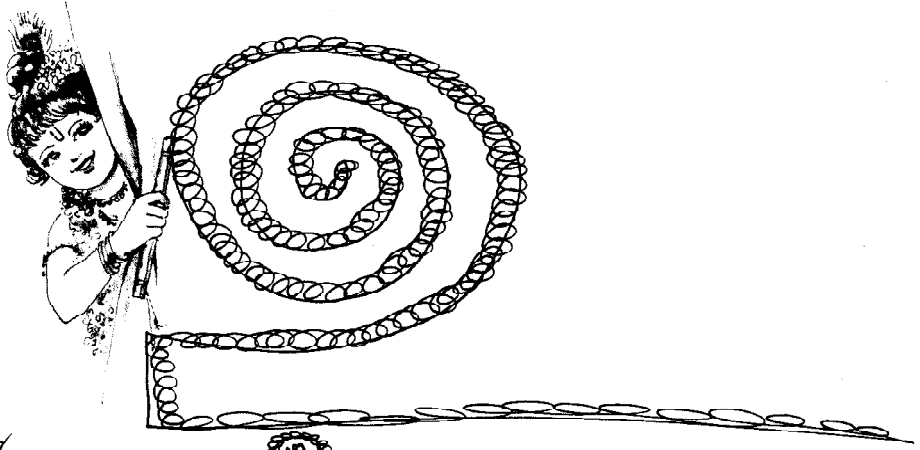
“ஆம்பாணி” ஆன்ம ஞானக் குடிநீரைகளை

“மல” யாக்கிரை ஸ்தூயங்க் தொடர்ச்சி

யிஷ், துடையே, வந்தி யோன, பந் மஹாயோகஸீதரர்!

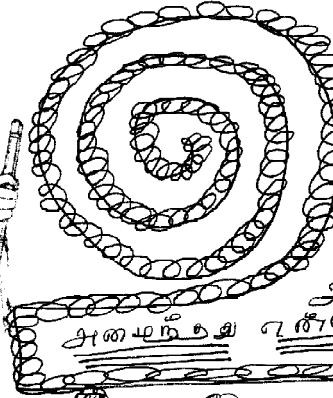
“பந் ஜகாபா” மகாத்மாவடல், தூர் உமையாட

ஆம், அவர் ஜீவன் குக்கியின், பத்ருவச் செய்து நியாயம்,
பந் நிய விரகீகரு.

“காந்தியன் மத்யாத
வெ ல் லு ம்”
“புத்திர மத்யாத
ஆ லு ம்”
“வந்தியன் வந்தியன்”

50 பாய்

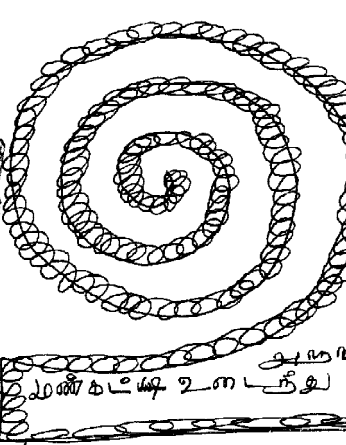

மீ சொப்பரிமொ
 தீமாவின் வாக்கியம்
 நோபாயா / திராங்கின
 பவகுறை தரிசுத்திக்கு
 உருமே ஒருமுறை உடமை
 உறையாடி இருக்கிறேன்.
 அம்முறை சந்திப்பை எப்படி
 அமைந்தது என்று?
 தொடரும்.

பின்னால் ஜீவன்முக்தியான!
மறையோடு ஸொப்பரியுடன்!!
 ஓர்முக்தான உறையாடல்.

அ கண்டபாநாயணம் / செய்யும் நிலையல்,
பாபநாசம்! ஸீ அன்பர் கருடன், மென்று
 சமயம், 2009 ஜனவரி, 8 தேதியன்று; அநிகாபி,
 சூன்று மணி அளவில்; குண்ட பவ குறை சந்தித்த,
 துயாபர யுக முகல் காவுக்கில், அந்தாமர்செய்த,
ஸீயோகமறாக்மா! ஸொப்பரி! அவர்கள்
 அந்தமைத்தியல் / பகுக்கிறுத்த அறையிலி, ஓர்
 ஓளிவடிவத்திடன் கோலிபின் காண தாவகுடி
 உடலுடன், பிற ஸன்னிமறாகர்.
 காண தாவ குடும்ப உடல் :- யோகநிலித்த கார
ணமாண;

மஹாயோகி சௌபரியுடன் ஓர் சத்தான உரையாடல்

யோகி யோகி யோகி
ஓர் சௌபரியுடன்
மணி கட்டி

மேலேயே போல்
இருந்தல் மொரிய
எனது என் குடைய
அறங்காரம் ஆகும் அந்நிலை
உண்கட்டி உடைத்து பெறும் பெறியாகியில்
பெறும்

வினை அடியா சம்பந்தமான, கூடகம்,

தூய பருகிதீகம் கிளிவாசல், கூடகம் அறி
விதல் உணர் உதான, ஓர் தூவ உடல் வடிவம்,
பயமல, ஆயிரம் உருவிக் குக்கு, கூடுதல் தூவ

உடையுடன் / வருவாரு

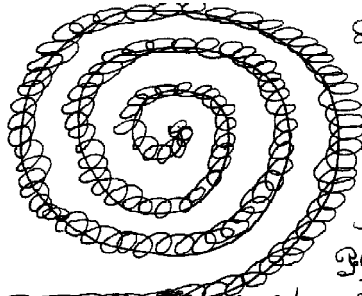
கிங்கு அறிவாவி அலிவ, கூடகம் / கூடகம்

பார்த்தையிற் / காண்குடியும் வினை பரிமா கமீயட்டு,

உருவவிக நீர் ஆதையா நீ, கிவர்கி காண்குடியும்
சுவலம் / சுவலம் / கிங்கு / உள்ளவர்கி காண்குடியும்
கிவல காறா, தூவ, கூடகம், உடல், விளக்கமாரும்
யைகீடியம் :- நாறாயண / நாறாயண / நாறாயண !!!

ஓ ஓ ஓ ஓ ஓ அருமை என் கிவல கிவல கிவல கிவல கிவல
ஸித்தபுருஷ பே / பெரியா / ஜி

உறவுண்கும் / உறவுண்கும் !! உவிகிவல ருவிவலவாரு
கிவல உவல கிவல கிவல கிவல கிவல கிவல கிவல கிவல கிவல

அருகே கிடம்

நெரியாமல்
மறைத்து கரைத்து

போதும் அம்மடி உடை
நீக்க மண்ணை நீக்கடையின்

பூர் அனுப்பிரமண

அம்போது உம் அன் மணி
வாகுதில் மறும். குடிக்கீழ்.

நூலியே!

ஸ்ரீசௌமரி :- பிறனும் பாபாஜி! நுண்காரம்
பாபாஜி! கனிஅந்த, யோக நிக்சர்! என்றயடடம்

ஆண்டாம் அது போய் எவருகாவம் ஆகிலிட்டது.
சௌமரியில் இருந்துவிட்டான். உம் அனிமக்த

மக்திரமண, பூர் **அன்புகளே**
அப்போது, கிங்கே அந்துள்ளோம்.

மையகியம் :- (அச்சரியத்துடன்) ஓயடு விநாவலி,
உக்கரி மெரியமாந்தமண? **நானா!** என்மகையத்

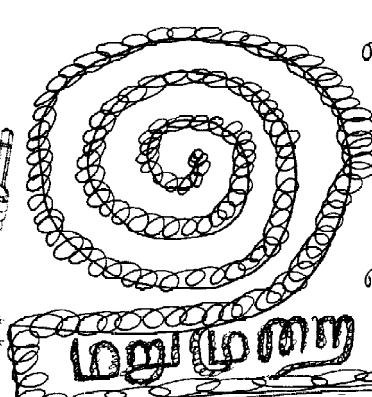
காசனம். **எய்யுயல்!** என்ற அடிகார, ஆதிக்கத்
தையல் காசனம் பண்ணாநாநாநா! யேயா தையாந

நாம்! பிம்கியகய மாக கிருக்கிற கேமகராக்.

ஸ்ரீசௌமரி :- ஆபாயம்! அது உம் கிருமையே!
மையகியம் :- ஆமகக க்கமா! கிது **அது!** வாகிய!

அவன்! கிருமையதைச் சொல்லுவர்கள்.
இங்கே பூனியம் குல்லம் அங்கு எதுவும் குல்லி.

ஸ்ரீசௌமரி :- யுரிய விலிடு யேயாபா! பூனியகிலிடு.
எதுவும்குல்லி! என்குவீவிரஸீடுகீகீ, மொடுகள் என்னி

மைக்கியகில்
 மதுவே - 6
 ஓரம் அருமை! என்மை!
 கனிமையான சொமரி
 உருவமாயும் அது
 மந்தி கம்போது ஓர்மம்
 சொல்ல குடியாகும் ஆரம்
 இவ்வுடைமருதும்
 உடைமம்.

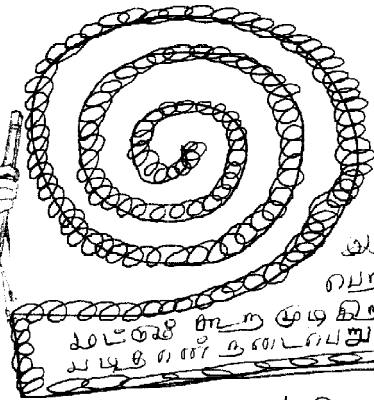
இருதேவ, வாக்கைக வரவசைகீத, மதுவே குர
 இருதேவ நடமாடுதரி யறமே சொல்லி விடு
 விடுதல் **பழமந்திரியு கைகயின்!**

மது அம்ம மான **ஸ்வயந்திரியுபவ**

நூலின்! அகண்ட மாறாமமை! இவ்
 மாமநாக்கில், ஸ்ரீசைகனீய உறாயிர ம வின்!

ஸ்ரீகுருபுராஜ! இவ்வுகில் குடை

மதுவதகாக, ககயல்வந்தே. உடனே இச்சுந்தரீ
 மதுக, ந முய விடக்கூடாது என்மு, ஓ டோடி
 வந்திலிடலோம்.
 மைக்கியகில் - ஓரோ! எம் அருமை உறமீயாரமே,
 இந்த விடியம், அங்குமீ எழிலிடதாரி
 ஸ்ரீசைமபரி - அங்குமீகிரமலீல மாறா! திரி
 லோகக்கியம்! கைமாமம்! மைடுண்டம்! சுகிய
 அகைக்கியம், மதுவி யிருக்கிற ஆ பாயம்.

ஆதலீந தடவையல்

அநீத கிடகீலி

அநீதகீலி யல் யல் நடை
பயந கியபாதுலம் குடியாது நை

மடலில் கூடந குடி கிஷும் அதுயல் அவன் ஆரியிள்
பயந ரன் நடைபயல் அவன் அரிவாரிள்

மையகீலியல் :- ஓகோ! ஓகோ! அநீத கைவாயல்!
நையகீலியல்! எல்லாம் தனியாக வேறுகிடுக்கிற
அது உல்குள்ளும்! எங்குள்ளும்! இல்லையா? தா?

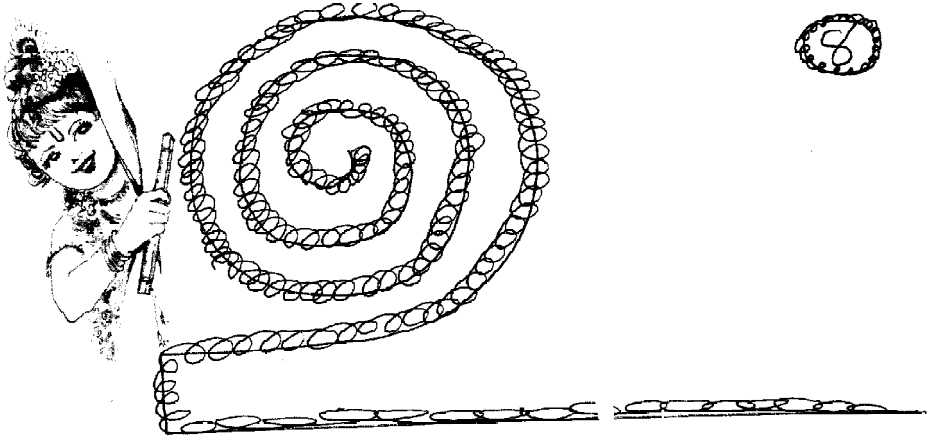
ஸ்ரீசௌபரி :- உல்கிடல், பேசு வெந்தா கொள்ள
குடியாது பாபா?

மையகீலியல் :- சரி சரி, தாநீகன் மாறாய னைத்திலி,
கவீது கொள்ளும், குடியுடன் உல்கிடுக்கிநீர்கன்,
அவ்வளவு தகரணை? தாரீநமாந்த கவீது கொள்ள
ருவீகன். அது எங்கிள் மாநீகியல். இந்நீ
அனைகர், உருவாகாத, தகவல் உல்கிடுக்காத உணர் கிடுக்கம்.
எல்லாம் அவன் செயல்! எல்லாம் நாயமே!

நடைமையல்! குடி வயல்!!

ஸ்ரீசௌபரி :- ஆ எல் அருமை மாபாபவே! இது என்ன
உரையாடலான மதிர்? அவன்! என்ருவ்

அவன் மையல்? அவன்!
மையகீலியல் :- அவனை நீ/நயே! அவன்!
நீயே யாள்! யாழை! எல்லாம் அருவ
னோ!! ஓன் ஓன்!!

ஸ்ரீசௌபரி :- உனி ஸக்திய வாசீகர்க்கு, யாழ்
 குடி வணங்குகிடுமெய்யாபா! ஓர் சூகீய யகாநு,
 விடியல் மகீ திரய, விணீ னாமீ பிக்க உதீ கோமீ?
மைகீயம் :- யாவாயலீ. நக ரிய உககீ
 சொல் லவீகநீ உய உகீயகீ!

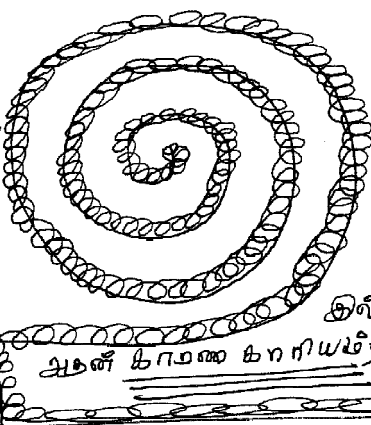
ஸ்ரீசௌபரி :- யாழ் கிழ் குறை உந் தது, கிவீகிடுகீ
 போயகநீ காக உற விலீ. ஓர் **முடிவு!**
டரிதாமி! / உந்தளநீரோம்.

மைகீயம் :- உய் **முடிவு!** / நவ குடனீ
 குடியகாக, விடியகீகை சொல் லவீகநீ.

ஸ்ரீசௌபரி :- அது கோவீக குகீகை தெரியம்யாபாஜீ!
 ஆகையீ, எம் வாசீகை உற வீகநீ, தறவீகநீ

வாசீகை உறவது, தெரியமையம் யாழ் அநீ உறவம்.
அது போகமீ போக **உணர்வீ!**
 ,, எம்கீகை **உணர்ந்தவீ!**

மஹாயோகி சௌபரியுடன் ஓர் ஸத்தான உரையாடல்

என்
மஹாதீர்மவாறு
சௌபரியே?
யாப நாகசூகிலி

சாய்ய!

இவ்வாறும் கோவந்தியே
அந்நீ காமண காரியம்; அயதே அநிவாந்

சுசௌபரி:— உன் திருவடி மணந்தே, இந்த மறைய
வேண்டி; ஒரு விண்ணாய் யாது என்னிற்?
எம்மை தாங்கள்;

**1) எம்மை கார்புகாரிள
யும் கூடாது!**

**2) எம்மை காட்டிக் கொடுக்க
கூடியும் கூடாது!!**

இவ்வே யாள், கோரும் விண்ணாயும், மறவும், ஆகும்.
கிதை உறவுமேலும்?

யாள்! எம்மை காட்டிக் கொள்ளவும் மறட்டே மறம்.

யாள்! எந்த அன்புறையும், கண்டு கொள்ளவும் மறட்டே மறம்.

ஸ்திரீயை:— ஒரு மஹாதீர்மவா ஜீ! அப்படி
எந்த, சூகிலி சந்திரன் செய்வீர்? எந்த
சந்திரன் செய்வீர்? அதை சொல்லும்

சொடியரி யான்
 வாக்கியத்தில் 10
 அருள் எடுக்கக் கனித
 னுனிமாவில் 10 உயரில்
 தரம் இவன் சுகதி
 பெறுவோம் என் உறுதி
 உறுதி தாரணம் என்ன
 வெண்தலி கிண்கரியால்
 ஆணை? பெண் தை? 10 உயரம் யார விவரம்
 அறியும் மருவம் கருவம். ஏதாடும்.

விடையமாக இருக்காவிட, சொல்லுவதும்.
 அதுவும், ருக்மியம் என்னும், வாக்கு வேண்டாம்.
 மொழிச் சரிசெய்யும்.

சூரிசொமரி - ஓரணிகைக் குடி, எளிமை யான நாயி
 யாமாஜி! நீ அறியாத தொன்றிலீய். ஆறுதல்
 நீதும் விளையாட வேயிற் சிபே. ஆறுதல் உன்
 இக்க தொன்றில், **எதுமீது!**

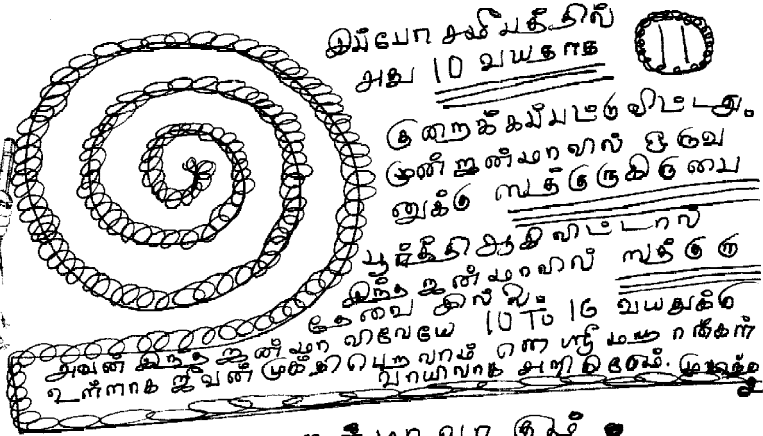
அவ்வீதி யுடன், இருக்கிறாயோ? **எதுமீது!**

உன் அன்பர்க ளாந், வாதுகாக்க வே ஓர்
உணர்வு! அறைவைக் கிருக்கிறாயோ?

எதை! ருக்மிய தொடர்ய வேயாக, அருள்
 குதவல் பறைய)
 விடியும் களையம், தொன்று தொன்றிலுயோ? உன்
 சஞ்சர சூழல் உதிருக்கி, உன் கிண்கரியாக
 நன்மர்க ளாக **எதை!** வைக்கிறுக்கிறாயோ?

ஆத் **நாயம்!** (காக்கை) தேக்கில், சிவ
 காவல் சூரிசொமல் தெய்வோம்! அதுவே **எம்**
 நம் கிண்கி போல கிண்கி **எவர்க்கும்** சிரமம் தொடுத்
 மடடோம்!

மஹாயோகி செளபரியுடன் ஓர் சத்தான உரையாடல்

இப்போதில் பகீதில்
அது 10 வயதாக

குறையாகிய பிட்டு
அனைத்துமாவல் குறைய
அக்டு நக்டு குறைய
புத்தி சித்தி விட்டால்
அனைத்துமாவல் நக்டு
குறைய அக்டு
அனைத்துமாவல் குறைய 10 To 16 வயதாக
உள்ள அனைத்துமாவல் குறைய நக்டு
உள்ள அனைத்துமாவல் குறைய நக்டு

இனிம விமோசன, இனிம வர குமீ

அக்டு குறைய, குறைய குறைய குறைய, குறைய குறைய

குறைய விட்டோம். அது **விசுவாசம்**!

குறைய குறைய. அக்டு குறைய, குறைய விட்ட, குறைய

குறையம்! குறைய குறைய குறைய,

குறைய குறைய குறைய, குறைய குறைய, குறைய குறைய குறைய
குறைய, அனைத்துமாவல் குறைய குறைய குறைய

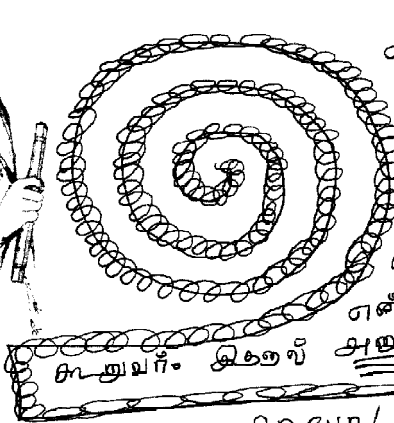
குறைய குறைய குறைய குறைய, **புத்தி!**
குறைய குறைய, அனைத்துமாவல் குறைய குறைய குறைய

குறைய குறைய குறைய குறைய! குறைய குறைய!

குறைய குறைய. குறைய குறைய குறைய குறைய குறைய.

குறைய குறைய: குறைய குறைய குறைய குறைய!
குறைய குறைய குறைய. குறைய குறைய குறைய குறைய;
குறைய குறைய குறைய. **புத்தி!** குறைய குறைய குறைய.

மஹாயோகி சௌபரியுடன் ஓர் சத்தான உரையாடல்

அநாவது அநீத
குணியே நகவ
193
கொண்டலுந் துடை
யமுது யாராயணம்
செய்வது அகண்டம்
எனினும் நியமன்கள்
அருபவம் காணும்
நொடும்

மைய்தியம் :- பேரிறலோ! பேரகயா கிதி!
பே கடுனா யாகார! இது என் தலிநியாடத்?

உன்நியேசாண்டி எம் நியேசாண்டி??

சூசொமரி :- உயது உறம் மைய மாரீ கிருயா
மயா மயம்யு/வா/மகம்/இனவகளை யாரீகிருயா?

உன்நியேயம்! எம்நியேயம்! பேரறிவு & அறிவு

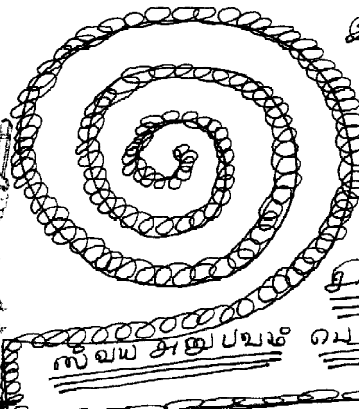
எக்கெள் வினய, உன் தவ் கெட்க முடியமா யாமா?

மைய்தியம் :- மொறுங்கள்! மொறுங்கள்!!
மொடும்மறாண, சொமரி யோகீசேவர கோ! உம்

கமம்

இந்த மொடியின் சமகிண, மொயும் இன்வியே யுயளே?
சொமரி கிடைமநி க்காரி

சூசொமரி :- நான்! நான்! நான்!
அவத்து, வீண்டியம்! ஆண்டியம்?

கிதாவல் மூணு
சூடுகேசு தலக்க
பயங்கி அயலியல்
நாசமாமமேம் ஸீவக்
குடுகேவரினி வாக்கிய
குடுகேவரியல்! கிதாவல்
ஸீவய அனுபவம் பெறவங்கி எனநீமணங்கி
வாயிவக அநிகேமே

ஆலி ரீயா

↑ எவ்வளவு நியே! எவ்வளவு ஒணீ குடு! எவ்வளவு

ஓர்மத்த!

அனுபவத்தியல் பாங்கீகாவல்,

எதுசாகக் குடுகுடு எம்சாகக் அக்கியல், வேகினை
தானே ஐயணே! வேகினைகானே! ஒடுகுடு ஒடுகுடு
எனக்கறி அனது விடபாநீ செனயரி.

மைக்கியல் :- மொறுவீகி மொறுவீகி!!
சாக்கி! சாக்கி! நாறாயண! நாறாயண!

குடுகேவரி! குடுகேவரி! எனயவணே சொல்லி,
அவரை, நாக்கி செய்வது, மெருமீபாடகிவிடது.

உருக்கம்!

பேரவமே பெற்றுமே அக்கியல், குடுகுடு விடபா என,
உறுதி செய் உறாக. எவ உறவணீ, கிடைக்கேற
வேணீ மே எவ்வளவு, குடுகுடு உறுதியுறல் உருக்க!

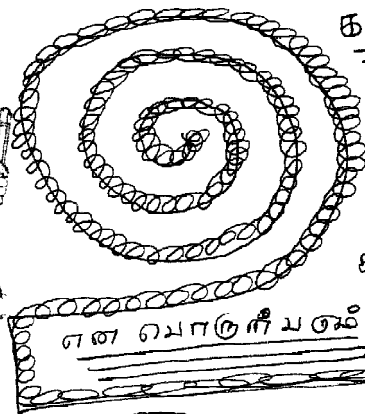
உருக்க! உருக்க! உருக்க! உருக்க! உருக்க!
கண்ணீர் விடுகி குடுகுடு, அவணீ அநிகேவல் அநியாமயல்
செய்க விடுகி, அநிகேவல் கடுவயப்பட்டு, புணிகதி
விடுகி குடுகுடு கண்ணீர் குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு

எதுவுமே கிடுகி குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு குடுகுடு
நினைவு செய் வேளம்.

குடுகுடு

அந்நம்பியாராயண
 ததைத் திருத்தினாபு
 ஆனந்தமாசக அனுபவக் கார்
 சீரகாயாபரிமலாநிதா
 சினைகயாநிதாநிதா
 சினைகயாநிதாநிதா

நாகம் உடயம்:-
 இதை சுவர்
 உளர் தோட்டி!
 அதாவது உளரைச்
 சித்தம் செய்யுங்கள்!
 ருணியர்
 நதாடம்.

முறுகுரு உளவீக குழி, அகண்ட

பாறாயணம்! ஆனந்தமாக நடைபெற்று,
 பூரணநிறைவு பெற்றது. அனைவரின் குடிசைக்கு
 புறம்பெயர் அன்று, அகிராவி, இரண்டு மணி
 அளவில் ஓர் உரையாடல் நடக்கிறது. அதன்
 விவரம் கீழ்க்கண்டது.

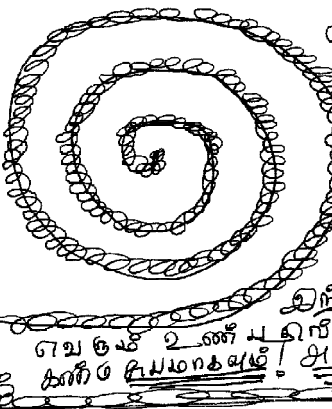
பதினொன்றாம் - ஓர் மஹாநிதாநிதாநிதா
 முகவரி கீழ்க் களியேனின், மாநகரமஸீகராய்
 உருவிக் கெரன் குவீகன் தொ, சொல்லியவாறு,
 அகண்ட நிக் குமஸீகராய் செய்யு, அமரீகிடுகிடுகிடு
 அம்மைக்கியக் கிணீ, திருவடைய, அயர் அரம்
 மேல்காங்கிக் கெரன் கு, ஆனந்த மாநகரம்,
 தரைபுரன் கு, அனுபவிக் கெரன்.

அருள் நியாயம்! அமைதியான

மெளனநிதாநிதாநிதா, அமரீகிடுகிடுகிடுகிடுகிடு
 சக்தி வந்து, அரைக்கண்ட அம், குணிக் கிடுகிடுகிடு
 பதினொன்றாம் குமஸீகராய் குமஸீகராய் அருள்
 அமைதி, செய்யு கெரன் கு, அமைதிக்குக் கெட அது
 ஓர் மஹாநிதாநிதாநிதா? அனுபவம்! எப்படி
 கிரணிக் கெட அது?

தாயகம் உருவாய்வுகளைத் தாமதப்படுத்தாதீர்
 சௌபரியுடன் ஓர் ஸத்தான உரையாடல்
 மஹாயோகி சௌபரியுடன்
 மஹாயோகி சௌபரியுடன்

மெருகம் பாலம்
 தாகத்தின்
 உரையு **கழுவ**

17

மெருகம் கமே துருவம்
 எவ்வாறு வைக்கியும்
 மனிதர் உண்மையுண்டு
 இந்த தாகத்தின் கைகளை
 எவரும் உணர்வுகளை காணும் கரைவதை
 கண்டு உயமாக்கவும்! அடியாடும் கொள்வார்
 குடிக்கவும்

கழுவநிலை! உன் கழுவுகியே,

மெருகம் பாலம் உண்போம். திது காவமரியுட்கை அவிவாறு, உண்டு உடுகிடுகும். அவிவாறு உண்புகர்

தூங்குணா! உறவனை நரசுமரகிறதும்

நாவின **கருவ!** கெட்டு நரசுமரகிறதும்

மாண. நாமம்! கெட்டு நரசுமரகிறதும்

பேக தியுடைப்பு! நரசுமடைகிறது.

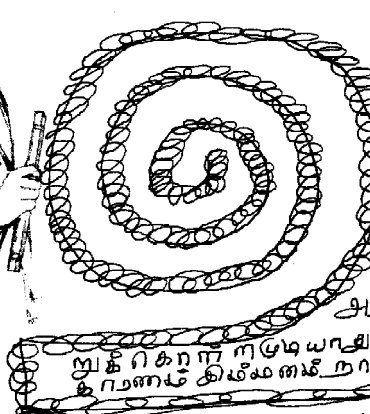
வாக்கினி குலியர் **ஸக்தியம்!** அளிர்கிறது

காமனம் :- உண்புகி விவடி, வாக்கை வாக்குமைகயாக

அமைவதால், சுகாரம் குறியல் இன்றியமையாதகர்
 அமைவ வேண்டி என்ரு, உண்புகிதை காமியாறுகிடுகீ
 மேலும், உண்புகிதை சரித்திரத்திலி ஓர்
 இடத்திலி, ஓர் ஸ்தலம் வகையாகு ம்புனைத

மழநா:- 18

உணவு வொடுக்க நிவ்
 திடவந்திவாகம்
 விளக்கப்பட்ட சீத்
 துணைவு அந்மே ஆதர்
 அது திசீதுவங்காளவ் உந்
 றுக்கொள்ள முடியாது உதாரணம் மணல் நுகர்ந்து
 உதாரணம் திவ்வணல் நுகர்ந்து உதாரணம் திவ்வணல் நுகர்ந்து

சாக்கடை / மவம் முக்கிரய் திணைநீடு

பஞ்சாமிர்தம் / எம்பம உண்மை

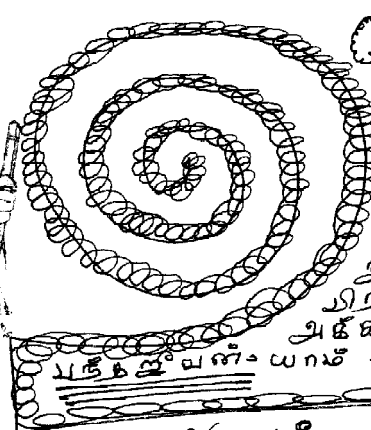
பாபனம் / செய்க தோடு அருக திவியர்,
 என்மை யுள் மரவனம் செய்து உடுகிறது.

F என் சொல்லா ஜம்! / குக்கிர கரைவதா ஜம்!
 என் செய்வா ஜம்! / என் இனம் செய் யுள் சேஷன்

யான காரியம் போ ஜம் / அன்பர்க்கு!
 செந்திரவு உசய்யாமல், / துவந்தியே சிற

தரவம், உருத் தோம். யின் **மறைபோ**

இந்த திவியே, என் கரீகை உருவன் வுகியான்! **மீ!**
 இதை உருவிகள் அருவ திவீக வேணீண்டு,
 என்னு உன் ஸ்ரீவாதம் உருவீது, உருவீடுகிடுகைம்.
 என் உருவீது உருவீடுகிடுகைம் ஸ்ரீசொமயிர் உருவீடுகிடுகைம்!

மஹாயோகி

19

என்றால்?
 சூதகலிகமாத
 யாள் ஓர் விகி
முடியும் காக்கீலன்
 தாவகீலியன் யாள்
 யிறயெய்க்கிடுக்கிடுமீர்
 அக்காக்கீலியன் கிருமகம்
 யத்தஜீவன் யாள் யந்தகநிவந்திஜீவன்

அன்னை குடி ஆக்டு, வந்த பின், **ஆராய்வு**

அவிகாவிடும் னீ யு மணி அளலில் வருது எம்
 னீ செளபரியுதரி சமைக்கநீகரி. அன்று
 நடந்த உரையாடல்கள்

மநீசௌபரியு: - நமஸ்காரம்! மணக்கம்! யாயா ஜீ!
 மையகீலியம்: - சமஸ்கிருதசும்! குஷிசும்! கவந்த
 விளாயாடுவெருகு உலாக்கீமா. மநீசௌபரியு ஜீ! மீயடி?
 மீயடி? மீயடி யத்தகீலீ கரி னீயறயி ஜீ!

மநீசௌபரியு: - உமாயமா! உம் யாதீமீயடி எவ்வாறு
 யத்தகீக & யத்தகீகரி - **வகீரம்** (குடிமை)

அடைந்திருக்க உமை, கிப்போது **மெல்லிய**

விருதுதன்மை அடைந்தவிலேயு பாயா **ம்**

மையகீலியம்: - எவ்வாறு அது யாகிய, அயன் செயல்.
 நாம ஓரு யது மையகரண உலாக்கீமா?

மநீசௌபரியு: - உம ஆணந்தயாபாய ஜீ! யதுமை மீயது
 மையகீலியம் மொருக்கீலம். அயீயாஜீகை, உமகீலிய
 மொருக்கீகரகை?

இங்கு கிராண்டு
 மீயடி ஒன்றுக்கு **50**
 இருக்கடியைக் கொண்டு
 தேர்விடுவார்களா?
 இதை உணர்வும்!!!
 அதாவது அடியிலிடுவ
 யாள்விரிவு அடிக்கு நீட்டியில்
 ஒட்டுக்கூடும் எங்கேயும் நடாடும்.

மைக்கியல் :- காரணம்?
புதிதானபரி :- தளவிகளி அவனிலும், அதி
 மாணயர் என்மறை, பூங்காந்தளி வேலமாக சிறிவேர்

மைக்கியல் :- இறமயமேமா! உலகம் போன்றும்
 சிவராதிரி அடியும், அவன் **நாய்க்கு!**

அவன் **ஜிசேய** அடியும்
 ஒட்டுக்குமே!

வந்திரை உயரமாக மாறந்தாலும், அது பருந்து
 அக்கடியைமா? பருந்து போலி அடி உயரமாக,
 உறக்கி குடி அடிமா? குருவி குருவி குறன்!

பருந்து பருந்து தரன்! அதே போலி உறையாகும்?

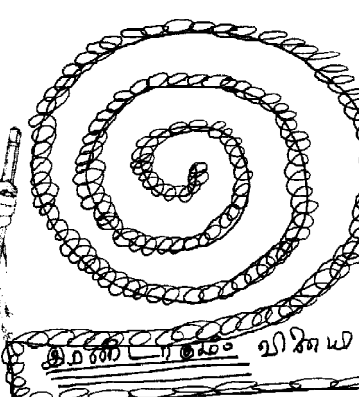
புதிதானபரி :- இய்யடி கிரைக்கியல் பேசு, எவரிடம்

கருவிக் கொண்டுள்ளபடி?
மைக்கியல் :- **உம்** போன்ற, பூங்காந்தளாக

கரிடம் தரன். நாய்க்கு போக்கிடமேது?

உம் போன்ற பூங்காந்தளாக கரி விடும் எங்கே குதி உது???

மஹாயோகி சௌபரியுடன் ஓர் சத்தான உரையாடல்

ஆறாழம் அங்கு
ஆன்மா!
ஓர் ஓர்
 ஆன்மா
 இமண்டலம் இரட்டிப்பு
 ஓர் ஓர்! ஆறல் இயக்கம்
 இமண்டலம் விளையல் தொடர்வதில்
 தொடரும்.

அது போலீஸ், உம் போலீஸ் ஸ்ரீமஹாதேவர்க்கர்
 இவ்வி ரெய்ஸ் ஓல், எங்கே இருக்கிறது?

எங்கே இயக்கம் வந்து?

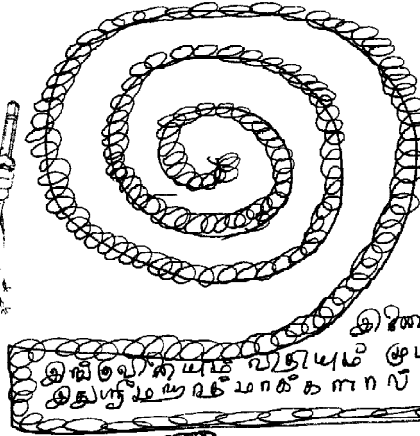
ஸ்ரீசௌபரி :- மொறுமை! மணிவு! அடக்கம்!
 ரெய்ஸ், அந்த இயக்கத்தைத் தரவில்லை.
 சரி சரி! யாழ் ஓர் இயக்கியமான விஷயம்
 மந்திரி, தொடர்வது போலவே உருவாகும்.
 இதுமேலும் சரிதானே?

மையக்கியல் :- ஆறல் அங்கு! **அவன்!**
மந்திரி! அவன் அருளால் **அது!** ஆகிவிட்டால்

அங்கு காணும் இயக்கிட்டுமும் தரவதும் இல்லாமல்
 மறைந்து விடும். அந்தக் கிண்டல்களையும்
 உறுதியாக?

ஸ்ரீசௌபரி :- ஆ அன்மனமானது! இம் போது
 உடைய வாசகத்தின், உடையொரு ரெய்ஸ்
 அமைச்சர் அவரு எப்படி? அது ஆகிய எவ்வாறு?

இயக்கம் அங்கு அவருகிய யாறாக இருக்கிறது
இருப்பினால், அதுவாக என்னவாக?

குன்றிளி ஜனம்
நொடருமீ 22

குன்றிளி ஜனம்

முடிவுதும் அந்த
வினையம்! விதியம்!

கிணக்கு ஜனம் எடுக்கிறது

இந்த வினையம் விதியம் முடிவுதும் ஜனம் முடிவிலும்
 இதழ் மூலம் மாக்களால் முடியும் என உணரவும்
 முடிக்கவும்.

பைத்தியம் :- தவதவ கலகல வெண மலமாக
வெண்பைத்தியம் நினைந்த மாக்கள் :-

சா்வமார்ப்பணைத்தால்!

அவக மந்திர வேண்டும். வேறு எதற்கும் முடியாது.

பிரம்மமார்ப்பணைத்தால்!

அவவேதமீ என சூகவேண்டும். வேறு எந்த அடக்கமும்
 கிண்கலியிரிவிடும்.

மந்திரமொபரி :- இந்த **ஜீவமறையே!**

அன்று (மகீஸ்வரீகீதிலும், மல மடல்களில்)
 கேட்க டொழி அமனி அருளால், வைராக்கியமாக!
சூ சூருமீ மிகீ கையாக! உதீயக் கொண்டோடி.
குடிவிய களவத்திரி, சூரணைதீயலும் மகநீ டெனும்.

மஹாயோகி சௌபரியுடன் ஓர் சத்தான உரையாடல்

ஸ்ரீசௌபரியின்
உள் ஆத்மீக
கருத்தொத்தது? 23

வேறானவரின் பாயாஜி,
ஆத்மீக ஸ்ரீமதம் பொருள்
கருதியிருக்கிறீர்கள்
நூல் பகரவதில் இருக்கிறீர்கள்

மார்க்க கையம் பொருள்
தூங்கிக் கொடுக்கிறீர்கள்
இதுவே என்னை விடையான ஆத்மீகம்

பொருள்

ஸ்ரீசௌபரி :- யாழ் கிணறு உருக்க காரியம்
என்னவென்றால் :- உருக்கியும், தரவீசும்
கடைசி வெளியீட்டுகிய, பொருளையும்
பொருளையும்! என்ன இருக்கிறீர்கள் உத்தியோகம்
பிராணம் & கௌசிகன் என்னும் வாய்க்கிணறு
யுத்திய, உரையாடல்

ஸ்ரீமத!

விளக்கமாக இருக்கிறது. அது என்னென்ன
சுருத்திரம் அல்ல, இன்னும் கருதியில்,
ஸ்ரீமதமகாநிஷி

நிஷி! ஸ்வய அனுபவ கருக்கொருள்.
இதைப்பற்றித் தீர்மானம், ஒருவன் பொருளையும்
ஒரு விவரம் யாழ், அவன் சத்தான ஆத்மீகம்
எனவே தீர்மானம் பிராணமகாநிஷி நொல்லுருவம்.

ஸ்ரீமாத் மொருள்
 கட்டுறியிருள்
 நாங்கன் கருவிக் கரு
 உள் சூழ்ந்து சாறவந்த
 உன்யாழ் உறாந்தத்தல் -
 குடிநைகளை! ஒருவர்
 செய்யும் திமை கையகண்டு
 சூடுகதமம் மயமும் பறாநீர்நாநீர்
 அவர் வாயும்தமமும் அவ்வாறு அறமந்தடுக்கிந்து
 எதையாநீர் கொள்கீர்
 நடாடமம்.

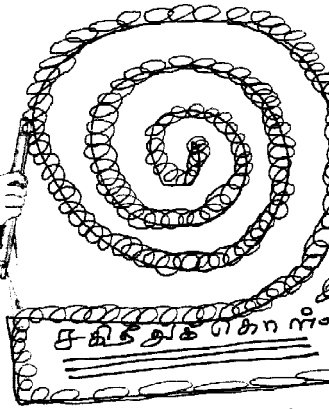
மைக்கியம் :- அகத தா வீகருவீ, மடித்த ரதி
 விடதர?
புதிசொமபரி :- யாழ் மடி கீக விஸிவ் / அனுபவம்தேர
 அகிசீ யா குவீ, துநீ மகவீ கிரமந குவாமம்.

மைக்கியம் :- துநீ மகவீ கிரமந? அறியலிநிவியே
 சூழ்வு வரிகீகமீ தாருகீகநீ மரநீயீ போமீ
புதிசொமபரி :- இது மொரும்தாயும், எவரீகீ மீ
 உகரியாந, துநீ விசயமந மீ.

யாமம் / தெயுகளீநீநீ, ஸ்ரீ விநிவரவிசீவிர மீ
சுடித்தியியர்களை! நாங்கன்
 இருவரும், சமகாவுத்தவரீகளைக் கிரமீபடா குடிநை

நாங்கன் இருவரும், சூழ்வுத் த துணீடு அங்கேயும்
 எங்கன் இருவருகீடுகளீரும், **வித்தையி**

நீ சக்தி! யிரவ், போடீசு மொரும உண்டு
ந்யா? நாலை? எண்டு, மாக் குவாநம உண்டு

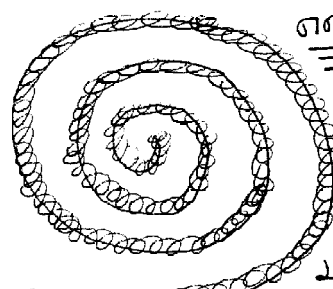
உங்கள் விளையும்
மனமும் அதன் வழி
 உத்தமமாய் நான் அறையும்.
ஆதல் உன் சாதனை யாவி
விடல் கொடு! அதன் துவிடு!
 கிணை குருநாம துணையுடன்
ஸம்ஸாரம் நவமே!
சுகந்திக கொண்டு நடைவெள்ளை

அதன், நான்கள் கருவரும், அதிகமாகத்
நெருக்கம் கூலி அவர் எய்யடி, மேனதை
 என்னை உவனாக மாறு வுடன், நெடும்புகைகளை
காமஞ்சார்! எய்யடி, தம் சக்தியை,
இவ்வகை? அதிகநிதியில், யாசை, ஓர்
அரசனிடம் சென்று, எங்கடங்கை அடக்கம்

அவ்வகை, ஓர் மனநிலைமட்டும் கேட்கலாம்.
ஆதல்
அதிக அரசனை, குடிநகரம் வெண்கள்

நெ பேரும்! என் மை மனநிலை கொண்டளிக்க.
அதன் யாம் ஸம்ஸாரம்! ஆதல்.
அவ்வரசன் துறவர்! ஆதல்.

இவ்வடியை, கால்கள் அறிந்தவர்களை. ஆதல்
உன் மையினிமர் கருக்காக, இதை குறியாக
யகையெனும். பெய்யோர் சக்தியை என் எய்க்கி
கூலி

எண்ணம் உபுபாதுவீ 26

அவநியம் தவமா
கவே மாநிவி ஒம்
எதுநீ மாநம் பன்னி
உலோ! பயந்த கநீயின
பன்னிதுலோ! அது
துன்பமாகவே முடியும் அந்த
நொடம்

பைத்தியம் :- ஒளம் மல ரகீமாஜீ! இநீத
நிகழ்ச்சி, தாநீகநிநீ, விநாமி ககீகிநீயடி
தானே, நடதிருக்ககீ ருடம்?

மதிசொமபரி :- ஒளம் எனி மையான பாயாஜீ!
அதுஅமீயடி அரீவ. அகீடு எநீதுடைய!

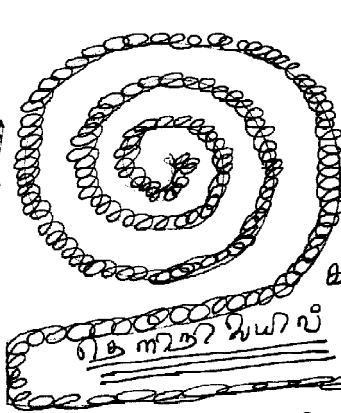
நானி! எண்ணம்! எநீந தரீயிவீ,

அவநீகாரம்! அகிகாரம்! ஆதிசீகம்!
பிநீனலிடே, அது ஆகமியமாக மாரி,
ஆதிசீக அகிகார, உலாயாவீ
உருவெண்ண, திருமணம் பண்ண உலேண்டியவநீ
எக்கைய கவையுநீகாரம்,
↑ஜம்பது வெண்கரி, திருமணம் பண்ண உலேண்டிய,

நீர்ப்பந்தகாமா! உருவாகி

உலடலயபாஜீ! உவீகரி மடலீகரி,
படிதீ பிநீகரன், கிரைகரி உரை குடிசீகல.

மஹாயோகி சௌபரியுடன் ஓர் சத்தான உரையாடல்

அவ்வாறு! 27

பரிமாந்தம் செய்யப்
படுகிறது என சற்று
மொறுமையுடையோனாம்!
கந்தகல் அயன்யம்
ஆனந்தம் உண்டாம்
தெனடம்

ஸ்ரீசௌபரி: - எம்மிடம் **நானது!** என்ற,

உடைமை உரிமை! மாறாடம் தனிமை

இரதம் காரணம்: - எமக்கு தேவையானதை,
யானம்! திருநீலிதிக் கெளன் உகால், அந்த
உடைமை உரிமை! கல்விதானம் ஆனது,
யானம் கற்று விடுகைகளின் (ஆற்றல் & அபிப்பிராயம்)

சக்தி! அடங்கிடுமாயம் அடக்கி ஆக

வழிவகுத்து விட்டால், இக்க அவநிதி,
ஒன்படை லிட்டை மாறாஜ்!

மைத்தியம்: - இவ்வோடி எப்படி, பவ பவ

ஆயிரம் சதன்கொள்! புகழிய புகழீக வசுகீகமாறு

நான்கு என்ருல்! என்ற அனந்தகார, அதிகார,

அதிக்க, **வெறுயின்!** குறைங்கள்

எப்படி, நாசமாயினை உலக மதிமாஜ்???

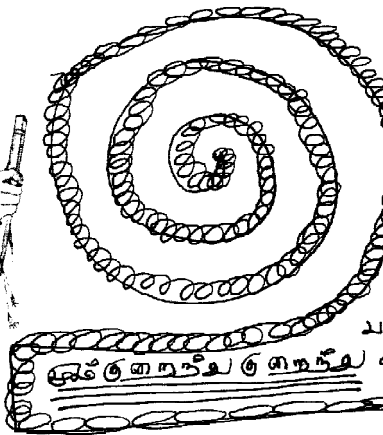
வாய்த் தைக எளிதல்
 இன்பம் உதுன்பம்
 இன்பம் பரிசுத்த
 ஓர்மே. அநிஞ்சுவம்
 என்ரு ஆணத்தம்
 உலர் பார்த்து முடியலு.
 ஆணத்தம் உலர்மே நன்ரு
 இன்ப துன்பம் அடியவேணும்
 இன்பதன்பம் அடியவேணும்
 படவேணும்.

பதிசொபரி :— ஓரே அணியான பாயா ஜீ! ஓரே அறிவான
 பாயாஜீ! கணியான பாயாஜீ! கருணையி னீ பாயா ஜீ!
 யொறுமையே ஓருவான பாயாஜீ! பண்ணண்ணண்ணணியே
 பானையாகக் கெண்ட பாயாஜீ! இவ்ரு சொல்வ
 கரு, ஓர்மே அறிவான. கருத்தம் ஓர்மே, நம்
அணியான / நம்மத்தமாக கருக சொல்
 கருமே.

யொறுமையை / தடு வணக்கி,
 உன்ருக் கெளர் மம் போது, எருகயும் ஏதும் கருகர்
 ஓர்மே மம் எருகயும் சமிகைக் கெளர் ம முடி கருகர்.
 எருகயும் வடகக் கெருகக் முடி கருகர். எருகயும்

நயமாசுயம் / எவ்வாறும் **நயம்**
வாசுளாசுயம் / உருகிய கருகர்.

மஹாயோகி சௌபரியுடன் ஓர் ஸத்தான உரையாடல்

நீர்மா யரிபாகம் 29
 படவேஸ் குமரலி
 உன்சரி யார்வி யணம்
 சந்தேக கவகக் கயம்
 இன்ற உறுதி யெரு வேண்வம்
 அந்நிலைய லீகாநீர் மா
 யரிபாக மீயமம் இன்பது லீப
 இன் குறந்தல் குறந்தல் சூனந்தம் கிலவுமம்
 இடிந்தல்

பேத
 குணத்தால், பகைவர்களைத், சென்ற **விறுடி**

வற்ற, ஆவந்திய வர்கள், மறு **விறுடியே!**
 பகைமை மறந்து இருந்து! நன்மர்களைக் கயம்!

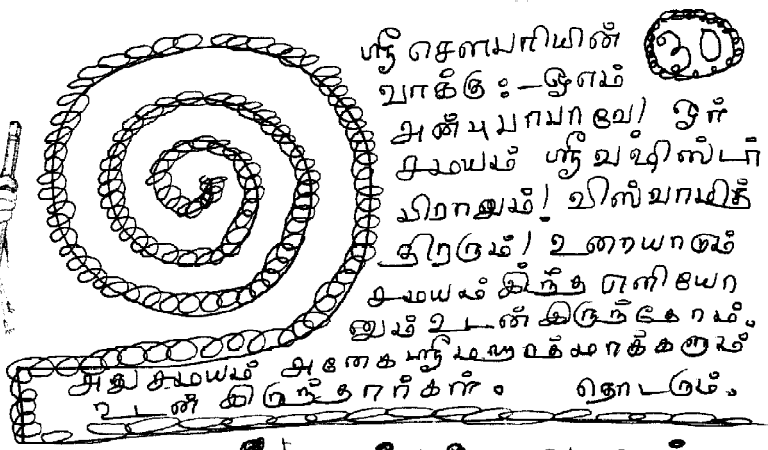
நம் மவர்களைக் கயம்! மறந்துவிடுகின்றனர்.

இந்த மனதையான் குணம், நம்மிடம் தரன், கிருந்
 ததேவர, அங்கும் இல்லை. அயர்க ளிடமே இல்லை.

பொறுமையை! விடுகிய சாதனை கிலி
 67ன் னு, பிர மான லகக் சீ செர லீக வேரம்
 அகலோலி?

புண்ணைப்பெரி

தன்மையை, அந்த ஆயிரம் திரை கொண்டு, அகலி
 ஆடி டி உயம் திரிக ரீகீகரகீக னி னு ஜயீ! உரி
 வடிவிலே! வாகீகு வடிவிலே! செர லீக வேரம்.
 செர லீக இயவம் செர லீகே, பிர மான உணை யரமம்

ஸ்ரீ சௌபரியின் 20
 வாக்கீடு :- ஓளம்
 அணியுபாயாவே! ஓர்
 சமயம் ஸ்ரீவஜ்ஜிஸ்டர்
 விமலம்! விஸிவாயிக்
 குறும்! உரையானம்
 சமயம் கீந்த ருளியை
 லும் உடன் கிருந்தோம்.
 அது சமயம் அனேக ஸ்ரீவஜ்ஜிஸ்டர்
 உடன் கிருந்தார்கள். தொடரும்.

பண்பிந்தால் பாசும் / தோஷியும் / அதறல்

பாசுகம் / மறையும் / பாகம் தோஷிய

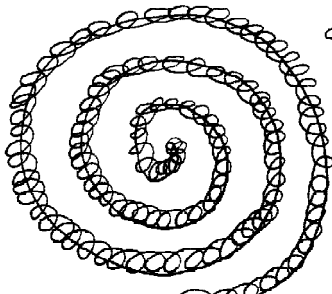
மது விற்ப, திருகுடிதர்ஸனம்! ஆலிங்கனை
பாகத்தியும், உடனே சித்திக் கும். மேலும்,
ரெகினல் கருப்பமரை, அயரை கிணர் நீர் நெய்
எண்ணெயும்! பாரமலும்! புணியும்! புணர்
புகத்தி புகத்தி தேரடி நீகளால், பலகரலம்

உரம் / ஒன்மீலாய், அடைசேந்தி குடீ,
அலங்காரம்! ஆதிக்கம்! அதிகாரம்! அபிமானம்!

ஆணர் & பெணர் / என்ற நாடெயிசு நீர்
குடு சுரணை ல நை வெடிகம்! மறையுமாரம்!

மொண்டம்

மஹாயோகி சௌபரியுடன் ஓர் சத்தான உரையாடல்

அது சமயம்
வெளியே
குதவலிகளீர் - எவ்வா
நீண்டிருக்கின்றீர்
யூ விரிவாகவிரும்பு

நீ தர்வா நமஸ்!

கோபத்தல்! சாயம் கொடுப்பதில்
கொடல்.

எவ்வளவு, சரீர உருவம் சூரியம். யாதல்
பணியாளர், ^{மை} உயர்வு என்ற **பேதம்** கொடல்

ஒன்றுமை என்ற, ^{கதன்} இக்கிய **அபேத** நியமம்

இயல்பான, **அநீதவநு** நியமம், சந்த
விறகு பே, சந்தகியமாகவருது.

இந்த மொழியை யம்! யாதல் மனியம்! கந்த

சாதகனிடம், இயல்பாக யயிருக்கி, முயற்சியின்றி
அமைகிறார், சமன் எந்த சந்தையம் மன்ற
வேண்டுக.

உதாரணக்கிட்டு, **எம்!** அதுபயமே போதல் **பல்**

50/100 வருஷமல்ல **பல, பல, பல,**

1000! வருஷங்கள் **நான், என்னை**

வழிவழிகள்
என அன்பர்கள்
அனைவரும்
உணர்ந்ததென்றால்
அவர்கள் அனைவரது
நடந்து கொள்ளு
களை என்னுள் நம்பிய
புனிதவெள்ளை
ஆனாய்வேன் கொள்ளு
வாடகை

என்ற, அழகிதர, அழகிதர, அழகிதர!

அசகாய சூர சக்திகளும்! யானே இவ் வள

படித்த, படித்த! படித்த! படித்த!

தொண்டியும்! அந்தமும்! தந்தியும்! எம்!

அழகிய, விசுவத்துவங்கரை

வெளியம் வெளியாகி! வெளியம் வெளியாகி! மும்!

வெளியம் வெளியாகி! நாசமாயின.

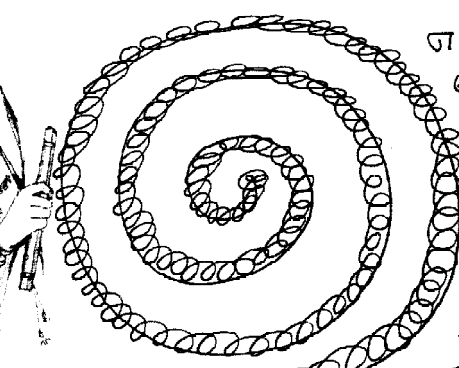
இந்த நாள் & என்னும்! என்னும் எம்மடி, எம்மை

புற்றாய்து என்னும்! கடவுளை! நடுபாளல்,

வெறும காற்றை! நம்பியதால் வந்த

அவ்வமர கும். இந்த காலின் வாயுவின்

மஹாயோகி சௌபரியுடன் ஓர் ஸத்தான உரையாடல்

என சொல்லிக்
கேள்வியும்
கிடைக்க உதவ
காரணம் என்னவ
னிலை? —

ஒருவனுக்கு இருந்த

பலனை கொடுக்க
குத்து யாரிடமிருக்

கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக நான்

அந்த உறுமையாளர், அந்த நலி அழிந்த, அந்த

சாத்தியம்! அடைய அடிநிலை குவி

அமைகள், எதாவும் இருக்கின்றன! எதாவும் கியமீடுகளை

எல்லாம் அந்த

ஒன்றைய உணர்!

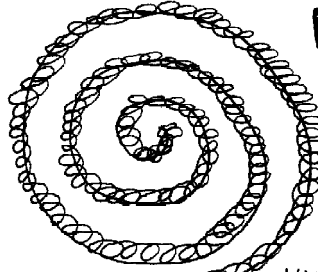
ஒட்டாமல், நான் செய்கிறேன்! ஒன்றை அடிநிலை!

என அறிய்கா, அதிகா, அது திக்க **வெறு!**

மறைத்து விட்டது எனவே சொல்ல வேண்டும்
நான் செய்கிறேன்! செய்கிறேன்! செய்து விட்டேன்!

என்றால் அடிநிலை! அடிநிலை! அடிநிலை விட்டேன்! எனவே!

எனவே வளமு! செய்வாது! விளக்கி கொடுக்க

பலபீ பரிசையு

நிலைகுந்தமொக
இந்த விநி யாடித்தொழல்
துரி யா ஸமும் கோயத்தின்

பதுமைநாடு

பயலி யுடைய படுகுடுகரீ
பயலி யுடைய படுகுடுகரீ

என்று உணர உயனி குடைய னீயு
கோய கம ஆய்ச்சு உடைய வரீ கள னீயு
தொடலும்

அறங்கார, சூதிக், சாதிகார உரானது,

காரீமாவுக்கே!

முதலிடம் கொடுக்கிறது.

கரிமரலிதலீ, இனீயாகரகை தொடலு? அநீர
கரிமர நிவரீகை சுகா கை? இதை விடியல்

வெநியாமல், செய்கிறீர்கள். எனையு சொல்லியுடைய
விடியல்களினீ, **மோதறம்!** எனீகரி,

இந்த மரும குடைய விட்டது, மாபாஜி!!!
எனீ தூவ ஆயுரி, பலயல சூயிரகை எனீ தூயு
பலயல கோடி எனீ தூயு

பலயல வகடம், எனீ தூயு சொல்லியுடைய
அதலீ எனீ தூயு? அதலீ எனீ தூயு பலயல??

கணீ தூயிலீ, கனவின் கணீ கணீ கடைகி!!!!

என அலீயமாக முடிந்தது விட்டது பாயும இனீயு
தாங்கரீ பரி சூரணை, திருமையெ மெய்று பது சூடினாய்,
சுந்தகை, களங்க, கவக்க, பயலீ, சூதிக் தூயு இய்யோது,

ஆனந்தம்! இனீ தூயு திரிமயகீ குடுகிறதும்

என பிரமரணமொகச் சொல்லியுடைய மாபாஜி என
அனீ தூயு நட்சு சந்தகை இனீ தூயு சொல்லியுடைய
கனவின் கரைசியெ முடிந்த விட்டது மாபாஜி

மஹாயோகி சௌபரியுடன் ஓர் சத்தான உரையாடல்

என உரை யென் றும்
உதாரணம்:-
அறிச்சுகிறேன்

என்ற சக்தி உடைய

ஸத்திய பரி

சோகனையின் தியகீதம்

புயம்

யிவ்வாறாக அறிவியல் அறிவுகளைப் பற்றி
அறிவுகளைப் பற்றி அறிவியல் அறிவுகளைப் பற்றி

யி் சௌபரி :- ஹே மாமாஜி! இந்த **மறை**
விஞ்சுகையைப் பற்றியும்! **அறிவியல்**

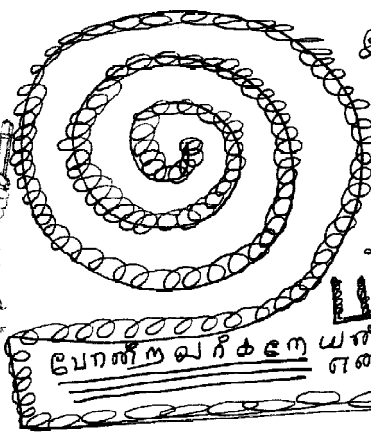
ஸ்திரீகளை மையப் பற்றியும், உதாரணத்தின்
திவ விளக்கம் கொடுக்க முடியும் மாமாஜி!!!

மைத்தியம் :- ஒளம் அருமை மஹா சக்திமா!
சௌபரி அவர்களே! திவகாலநிக் சூகீடுசூன்,
யாமீ அதுமவதீத, ஓர் திகழ்ச்சி. அறை,
இய் போது, திறையிடக் கால்கி டேய்.

அறை உங்களைக் கிணையும்! உரை யும்!!

சூடியம். குளையொளல், முடியாத காரியம்.
காரணம் :- உங்கள் பகீடுவநிலி, உருவக்
பவரை, அவர் மடிகை கிணவரம்! உரை வரம்.

யி் சௌபரி :- அமையம் உரை கி டேய். உங்க
காரல் கொடுக்க முடியும். எம்மால் **அறிவுக்**
கொள்ளவும் முடியும். அது அதுவாகிய அவன்
கடுகையே!

இய்யடி அனேக
பத்யே சூன்யா
கீகரி படம் போகம்

36

நிலித்தமரகவே அவி
விருவகும் பயனிமகேதமி
பட்டரை அவிவிருவகம்

புதைக்காய்!

போன்றவர்களுயன்றி தாழ்த்தவர்களிலும்
எனது உணர்வுகள் இவ்வளவு
அறிவிக்கும் முடிந்தது.

மைத்தீயம் :- அனேக மாடுவர்கள் இது
அண்மையிலேயே, தைனிவீராயுக்கம்!
(சுமையல் அறையுக்கம்)

இச்சையுக்கம்! இடையல், **இது திரை!**

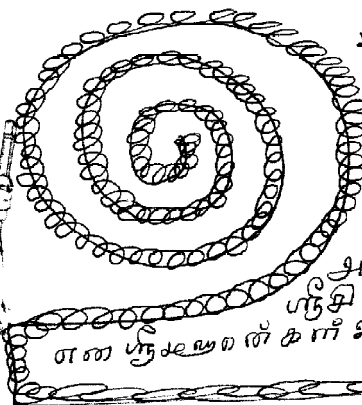
இயலியாக, தொங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது.
இதை கரண குறுகிய உல?

ஸ்ரீபெண்பரி :- அமரன் பாயாஜி! அகிலையைய
திரண குறுகிய உல.

மைத்தீயம் :- அனேக சூர் குகநீரைத் திச்சுன்
வயதுமாக, உருகிறது மாடுவர்கள். சிவகுரு
முன்னி ரணியும், அண்மையுடைய, பெண் குகநீ
வயது நூலு ஆகல், இந்துக்கள் இருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீபெண்பரி :- வசுதானமான குகநீரைக்கொள்.
சூர்மக்குவமரண குகநீரைக்கொள்ளும் அகன்
பாரீயையே, சூர்மக் அருகியாக இருக்கிறது
அகன் நடையிலே சூர் அனேகக் கேள்விகளும்
அகருகநீரைக்கொள், பாயாஜி கொண்டு

மஹாயோகி சௌபரியுடன் ஓர் சத்தான உரையாடல்

யநீயிநீயாபிதிதிமர்!
 ஸ்ரீதுநீயாஸரீ! **௭**
 போனீய ஸ்ரீமஹாஸரீசர்
 ஓர் **பதுமை** காராக

யயனை படுக்கிப்பட்டு
 அம்பதுமைகர் வேமாக
 ஸ்ரீதுவ மருமான் அினிநீசர்
 என ஸ்ரீமஹாஸரீசர் அறியலாக அநிதிடுமே

இருக்கவாய் போலீ கோநீயுதிருது.
யைக்கியம் :- யொறுவீகர்! யொறுவீதர்!
மஹாஸரீசர் சௌபரி! யு அக்கோலீ மதிசிலீ,

மஹாஸரீசர் கோநீயுதிருது! அனி சாதன்
மனமுமீ / சசயீதைதயுமீ!!

யயிழ கியலீடுகிற துளாது சயனிக்கயம்.
 அக்கோலீசர் யின் நாமம் **நீயீயியா**

அக்கோலீசர் அக்கீரை சயீயமீயுமீ கோது
 தீரையை விபக் சயீயாசயியலீ **ரதாந**

கிறது (யிலக்க வல்லி) அக்கீரை யேர,
 அக்கோலீசர் விலக்கியதரலீதரன் விலகு

யதாத யாரீயீயவடுகீடு கோநீயுதிருது.
 (அம்பது கோநீயுதிருவீதரன், உலகம் உன் மையாக
 கோநீயுமீ.)

குடிநீரை நிகீகியா
 வந்த மனையிடுக்கி
 ஆகவிநீயம் ஆதலமனம்
 முடிந்த விட்டது அது
 செயயாக விநீயம் ஆகவே
 குறைபாடு கற்பின அவிநீயம்
 ஆதலமனம் உன்னவர்களுக்காக அகீகியா
 உணகால் செயல்படுவதாகத் தான் கோரியாதி

ஆதலம், அகீகியை மனையிடுக்கி ஆகவிநீயம்.

விவகீகியை காலமெதிரி, திரை

விவகீகியை ஆதலமனம் **இயல்பாகவே**

விவகீகியை, அகீகியை மனையிடுக்கி உணகால்

அகீகியை மனையிடுக்கி காலமெதிரி காலமெதிரி
 இது ஒரு அகீகியை தகீகியை நிகீகியை

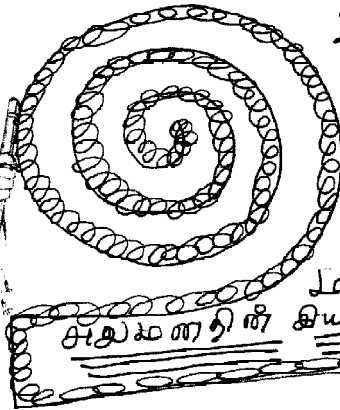
விவகீகியை அகீகியை மனையிடுக்கி

விவகீகியை மனையிடுக்கி மனையிடுக்கி

திரை மனையிடுக்கி, காலமெதிரி

விவகீகியை :- ஆதலமனம் காலமெதிரி மனையிடுக்கி
 மனையிடுக்கி மனையிடுக்கி, மனையிடுக்கி மனையிடுக்கி
 மனையிடுக்கி மனையிடுக்கி மனையிடுக்கி

மஹாயோகி சௌபரியுடன் ஓர் சத்தான உரையாடல்

தினா நய விவக் 39
 தே காதலியானது
அறிவினீ சுந்தரவாணினீ
நிதவாகிய மாயவயுந
யுதாமம் ஆமலீமனநு
உடையவர்களுக்கே அம்
மாயா கோநியவகிலீய
சுதமனநினீ கியகீமனகலே கோநீ அம்

மைகீவியம் :- மொதுங்கனீ! மொதுங்கனீ!
மலவமீமா! அச்சகே ஆவகீய! நிகழ்ச்சியினீ

உள்ளே வகுந்தனீ
யுசௌபரி :- சரி யாமா! இறையம் காதல
நீகனீ இந்த நிகழ்ச்சி எனினீ

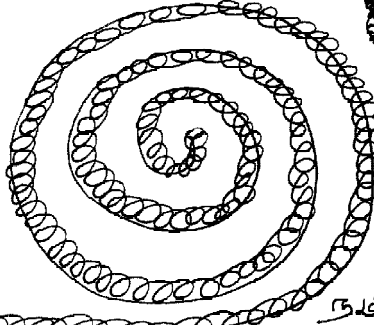
மைகீவியம் :- இவநீநாகவாசீ சாரி! எனீ,
ஓரீ மலயீயனீயநீ ஆமம் இவகுடைய தரீமா
யகீவனீ! இவ சுகநீய எனீ மலனீ ஆமம்

இவ்வி குவகுடைய அன்ம குவநீரை! இதனீ நமமா!

யீரூ சுழி / ஆமம்

யுசௌபரி :- குறுக்கிடடாநீ ஓகோ ஓகோ!
உம் தவீதை யா? அவகுடைய, கரு மேனியினீ

கிரு மேனீ அமீயடி யே, யாரீகீய எடுகீய
மேலீ இடுகீகே யாரீகீய நகரனீ டே இடுகீ
தவனீ மேலீ இடுகீகே

கடவுளை 40

நம்பாமல்
காற்றை

நம்புகிறான் எனக்கு

ஆத்ம பவதீதை

நம்பாமல் **மறை** பவதீதை

நம்புகிறான் எனக்கு பவதீதை - உறவுகள்.

வைதீதீயம் :- ஓடிவர வேண்டாம்! அங்கு
புலிமீயம் இறந்தி விட்டேனே தவிர,
முடிவையே! முதுமையே! பெரு முடியாது.

அகவே ஜாக்ரதை யாக இருக்கீர். இது
மறை பவதீதை. இனி இக்காலத்தினால்

உள்ளே யாருக்கீர்
புறநாபடி :- சரி சரி! யாபா ஜீ! உளவீடுவீசர்?

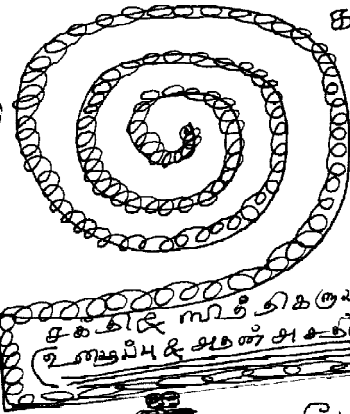
வைதீதீயம் :- இக்காலத்தை உயது, 1 காள்
இருக்கீர். இக்காலத்தை யான் **மறை** விருதி

சுந்தமாக, இவ்வி யை உணர்வும் ஆதல்,

அறவு! சொடுயமாகவே இருக்கிறதும்

இருந்தீர் சொன்னபடி, எவ்வகையாகிய,
யி ருக்கியின் அமைதி இருப்பதால் இருக்கியின்

மஹாயோகி சௌபரியுடன் ஓர் சத்தான உரையாடல்

நாமனைம்: ஆகீமறவை

நம்பிதல் அறிவை

நம்புகிறீன் என்னை? மனதை நம்பிதல் அழகி

அதன் உறுதிப்படுத்தும் சுகதிருநாதிசகமும் நம்பி உணர்வுகளை என்னை உறுதிப்படுத்தி அதன் அகதி நம்பி உணர்வுகளை என்னை உறுதிப்படுத்தி அதன் அகதி

புறநாடு

சொகுப்பம் | நினைபுறநாடுக
இருக்கின்றன என உரைக்கும். இத்திவியல்

இதனை உறுதிப்படுத்தும்

மனம்

இவ்வகை உறுதியை உறுதிப்படுத்தும் **மனம்** விளக்கி

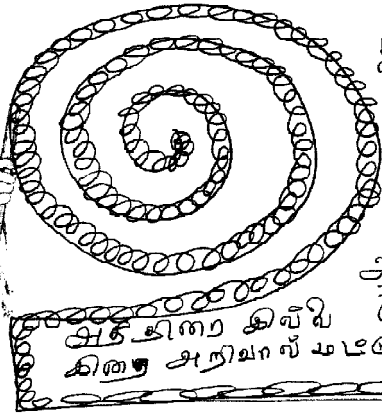
விளக்கி உறுதிப்படுத்தும் **மனம்** விளக்கி உறுதிப்படுத்தும்

புறநாடு: - இதை உறுதிப்படுத்தும் மனம் என நம்பிவருகியும்? இத்திவியல் உறுதிப்படுத்தும் மனம் உறுதிப்படுத்தும்? ஆகீமறவை உறுதிப்படுத்தும்? மனம் உறுதிப்படுத்தும், கருவியை உறுதிப்படுத்தும் மனம் உறுதிப்படுத்தும்?

மனம் உறுதிப்படுத்தும்: - இத்திவியல் உறுதிப்படுத்தும்

நினைவு

மனம் உறுதிப்படுத்தும், அத்திவியல் என உறுதிப்படுத்தும் மனம் உறுதிப்படுத்தும் மனம் உறுதிப்படுத்தும் மனம் உறுதிப்படுத்தும் மனம் உறுதிப்படுத்தும்

திரையின் கிருமியை
 யே காணும் எனில்
 அகிலரை நம்மனைக்
 கண்கருங்கு கொன்றுவிடு
 அக்சுந் தையின்
 அறிவுக் கண் னுகிடு

அகிலரை இவ்வீ என்கக நயக் தாயம்.
 கிறை அறிவாள் மடலும் உரை தெயுமீம்

அது அது சந்திரன் ய கரமர னை விநய யமே .
 அக்சுந் தைக் கிடு கிடு செவ்வம் போலு,

திரையின் கிருமியையே!

அக்சுந் தை
 அகிலரை யம் இவ்வீ. உரை யம் இவ்வீ. அகலே,
 அகிலரை நய திகைந்த உயாய மெயின் னலிசு

கந்திக் கந்தி!

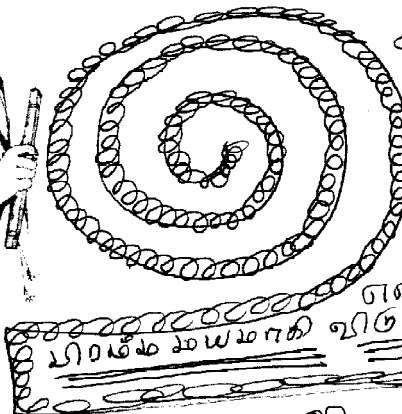
குமாரமும் நடை
 அகைந்திரமும், அகில்கார, அகில்கார நடை,
 அகல அகிலரை யே, அக்சுந் தை யிலி
 மேலே குடையமும்! மேலே யடையமும்!

மேலே அகல
 குடையமாய்கையிலும்! மேலே யடையமாய்கையிலும்!

மணக்/கண்களாய், கண்களாய்க் குக்து,

நுகரிவ மமாக கொன்று விடு. அக்சுந் தை
 அகல அகிலரை யே கந்தி
 இவ்வீ இவ்வீ. துரை

மஹாயோகி சௌபரியுடன் ஓர் சத்தான உரையாடல்

ஆத்மா என்னால்
 அறியு என்னால்
 பொருள் மனம் ஆத்மா
 என்னால் பிரகாசம் என்னால்
 பொருள்மனம் அறியால்
 அதுவேதாம்! நானே சது,
 என் உணராமல் போகது நான்
 பிரகாசம் மயமாகி விடுகிறீர் இன்னும்
 தொடருங்கள்

திரையை தள்ளவும் இல்லை. விவகீகவுல் இல்லை.
 அக்கம் பக்கம்
 கைகளை, மேலே தீட்டி அசைக்கவும் இல்லை.
 என் குயந்தியும், அக்கூடீதை நெயர் பலியில்.

சுதவீ திரைநாடம்! விவகுமுகம்.

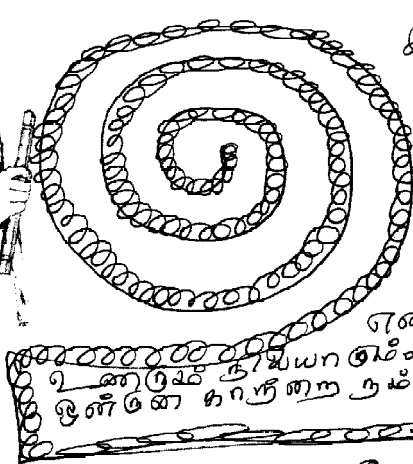
ஆதலி பார்வையாளர் கண்களுக்கு, அக்கிரையின் விவக்கம்
 கூர்ந்துகவனிக்காவி யுரியாதபுந்முகவே இருக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீசொமரி :- அகிக யிக, ஆதீதரியமாக இருக்கீடுக.
 அமீயடி வயல்வீத காலதிகரி, கண்டு அதுபலிக்கவே,
 தரவிகர் **T.V.** சூன், உட்காருகிறீசீகரி போலி மொறி
 கிதும்.

மேலேயம் :- இது **மனமேய!** ஸ்ரீசுர்கரி,
 மனமேய, நெயல்வீத **நகரயங்கரி!**

அவாயர், துணிக் கெட்டு வரது, நெறியு மட்டுவம்
 பூசியர மல் சொமரிஜீ! அக்கூவம், சூர்
 சூக்கிய காலதிகைய, கர்ணுமீதரி மயமீயமா?
 தவமைத் துமை. இது அகி சூக்கிய மனமேய.

ஸ்ரீசொமரி :- உணர்ந்துவீகரி யாமா! **மமய்**
 உணர்ந்துவீகரி யாமா ??? **மைய்**
மைய்

இவ்வடி உணரும் போது கடவுள் என்ற தூயியல் உள் கட்டி! உள் கட்டி நம்முள் இருக்கும் அந் சைகனீ யத் தை நாம்

என உணர்வது கடவுள் உணரும் தூயியலும் ஆறல் யதீசு சுகவிக்ஷ ன் ஓனீனே காருண நம்முள் போது நொடும்

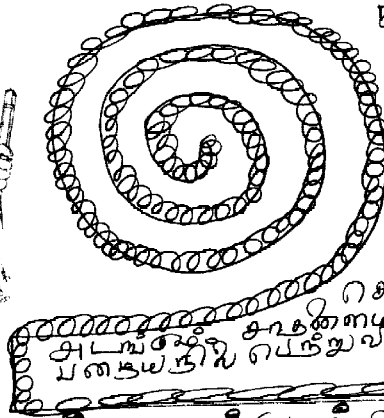
நம்பகியம்:- இஹோ ஓ நீ மமனீ குகீயை! யருகியை யா குங்கன் இது இவீ லீட்டி னீ, அதிமலியான, அன்மர்

சு சாடிதை முந்தி & வாணி ரம்யா / என்மயர்கனி னீ, செவ்வயதவ்வி ஆகும்

புதுசொயளி:- ஓகோயாபாஜீ! நம்யா என்ருலீ இவள் **லோகமாயா** / ஆகும் எதச் செவ்வயர்கள்?

இஹோயம்:- அந்த மரியானய / அம்மும் யார்கீகயாப். **மாயா** / நையம்! அம் **மனதைதயம்!** உணருவீகன் • இயருவ கடைசிகாட்சியம்! கடைசிகாட்சியம் ஆகும்.

புதுசொயளி:- அகடீம் யாபா! தவதை மாகடுவ இருக்கிலும் இவன் காட்சி என்ன? நையகியம்:- இவள் **பருவ** / மருங்கையாகும்.

நடந்து அநையயம்

அநைக்கயம்!

செய்யும். நம்
மனமும் சுவனக்கோடு
மடைய சூனீருமும்
ஆகவே அந்நிதிநினை
தவனம்நவத்து சந்திர
செய்யும் உடனும் மனம்
அடங்கும் சந்திரைய விட்டால் மனம்
மனதயநிதி பெற்றுவிடும் என நினைக்கக்
கொள்வார் சுவனத்து

மையேதியம் - அந்நிதிநினை நையயம், இவ்வாறு
கண்டிநினை வசியே, மெல்ல ஆடவருத்த
கிரேமம் கவனமாக அறிவார் உணர்ச்சி.

அந்நிதிநினை நையயம் மனம் இவ்வாறு உணர்ச்சி
போவது, மெல்லிய வருவதும், சுக மூல்குறை
அந்நிதியம் செய்தாரும் ஆகும்.

A அந்நினை, அவர் மெல், வலிய சூட்டுகிறது.

B அந்நிநைய, கருமைமாக விலக்கும்

நிதியில், மவவந்திமாக கன்னிசீ செல்கிறார்.
ஒவ்வொரு சுவையம்.

இதில் நாம் உணர்வதாகவது?
இக்கூழ்நினைமலை விருத்தியான நிதியில் உள்
(மீயா)

” நன்னையமே! மன்னியமல்ல! தெரியும்!

” உறவு! அந்நினை! நுட்பினி! நாமமேய் ”

” **நாமரூப** விபரமனை குகந்தினை

ஒரு உயது குடிநீர்த்

46

கிரார மறைமீது

திரிவி எண்ணெய் சொல்ல
 உண்ணிமுடி கிறை என்மது
 மன எண்ணெய் மன
 எண்ணெய் கிள்வாமரி அறிவாக
 இருந்தால் நாமு குடிநீர் குடிநீர்
 அது என்னது! எல்லாம்! நாமாக இருந்தால் சிவியாகும்,
 அந்மேய்யம் மலர் உட்க.

நமத்தியம் :- அகலே அத்திரையையிவகீக,

கடும் குயற்சி செய்கிறது. செய்ய உண்ணீரும்.

கிளி இம் முன்னின் வினக்கம்.

ஒரு உயது குடிநீர்த் மீறுகுகீடு **மன**

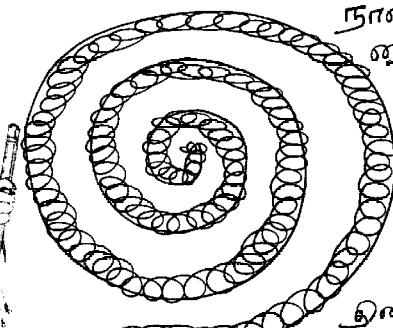
வித்தாய் உண்கிறமீ மட்டி குக்கிறது.

அது முனக்கவிலி. அகலே அது, சீர்மக வகீ
 லோக
 அம்மமாக, தம்மமாயாமய! வைத்து, மிகக்கித
 அளயசமாக, விளையர்கிறது. அங்கும் உண்கும்,
 திரை கிள்வகீ குண்மை யறலீ, அறிவாகய!

சீகீமாணயி / குடெதுயம் கிள்யி.

அங்குகிறை கிள்யி அகலே எத்திரையம்,
 குடெயம் குடியாகு! குடெயம் கியவாகு. அகலே,
 திரை கிள்வகீ குண்மை யறலீ, அங்குகிளயி/குடி

உமலும் கிண்டு, அனகீகமாக செய்கிறது.

நான்கு வயது குழந்தைக்கு மனச்சூழல்
 நினைவுகூர்ச்சினை

27

மனதவிடுக்கினைவாக
 துண்மையினர் அறிய
 இடுக்கிறதும் அங்கு
 அறியக்கூடிய உறு
 துணையாகிறதும் அக்கடவு
 திறநீக்கம் பன்றி மனதே

திறநீக்கம் அக்கடவு அங்கு மனதே உருவாகி
 திறநீக்கம் அக்கடவு அங்கு மனதே உருவாகி
 திறநீக்கம் அக்கடவு அங்கு மனதே உருவாகி

2) நான்கு வயது குழந்தை யான!

நந்தியா வந்த மனவிறைவு

உள்ளே அது குறைவு, இரண்டு கிதழ் வெளி

வந்தவிலிடலும் அக்கடவு அது **அறிவு**
பயிர் (செடி) (கொடியும் பயிர் குறைவிலேயே)
 என சொல்ல முடியும்.

இக்கூற்றைக்கே, அம்மன & அம்மனவயம்!
 (தோத்தாடிமாட்டி)

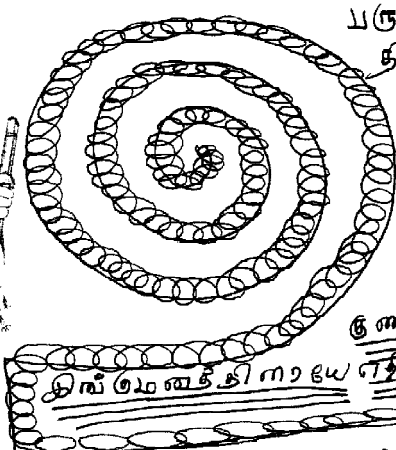
மற்றுக்கூடு நுதிவரை மட்டுமே! நாமும் உறுவாக
 மற்றுக்கூடு நுதிவரை மட்டுமே! நாமும் உறுவாக
 கிளை முடியும். நாமும் **மயக்கம்** குறிப்பி.

நுண்மைகளை! புண்ணியமாயம்! நெறியியவாக.

இவ்வ **அறவியின்** பாகமும் கிடுக்கிழை

திவகாங்கலில், அந்நினைவு அம்மனம் குறை
 வாய்மையும் உண்டு. அக்கடவு இவ்வ அறிய கிடுக்கினால்
 அக்கினாய, விலக்க முயற் தியமது/பொருள்

3) **பாவின்** திறநீக்கம் அக்கடவு அங்கு மனதே உருவாகி
 திறநீக்கம் அக்கடவு அங்கு மனதே உருவாகி
 திறநீக்கம் அக்கடவு அங்கு மனதே உருவாகி

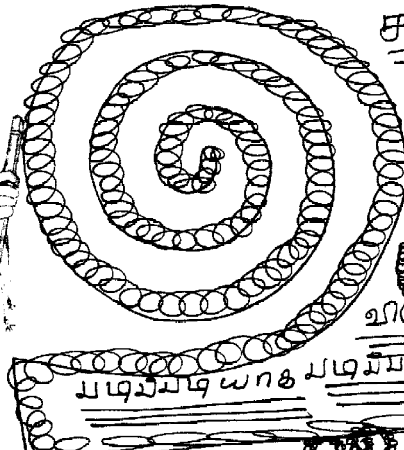

பருமலங்கைகடு
 திறைமறைவிழல்
 உண்டு அகரலி
 திறைநீக்கெழுச் செயல்
 யேனினும் திறைநீக்கெழுச்
 செயலாயந் அது அய்
 வத்தியை கடைகடுமுயல்
 கறமை **நாமரூப**
 குறைமயக்கெழு யாகும்.

48

3

பருமலங்கையான, ரம்பையாக்கு அம்
 மறைமல்கு அநீதது, சிறிய **மரமங்கி**
 விட்டது அது கிணைமல்கு, சூத்திர காய்க்கலிநீ
 ஆறலி, மலைமல்கினும்! மன்னியபாபம்!
 யேன்மயது/யேன்மயயர்! யேன்மயது!
 யேன்மயயர்! மலைமல்கினும் **நாமரூப**
முடி! உதரியம்! செயல்மயமும் குடியும்.
 கிணை குதிரைகிணை, விணை குதிரைமய! குதிரை
 நீது, புதியுமீ திவி யின் உன்னியும் அவிவிணை,
 குதிரைகிணை, விணை குதிரைமய! குதிரை
 புற்று மாரங்கி கிணை.
 விணையாவி - கிணை மல்கின விணை கிணை மல்கின
 மல்கினும்! நம் குதிரைகிணை, **உள்ள**
 உணர்யாகு மல்கின உணர்யாகி மல்கினயாபா

சுர்வார்ப்பணக்கில்
 பூரண நிறைவு 49
 பெற்றுவிட்டால்
 விபதமானின்
யா நெயல் கிச்சு
 விடுவதால் **நாமரூ**
பீ
 படிப்படியாக படிப்படியாக நிறைவுகூ

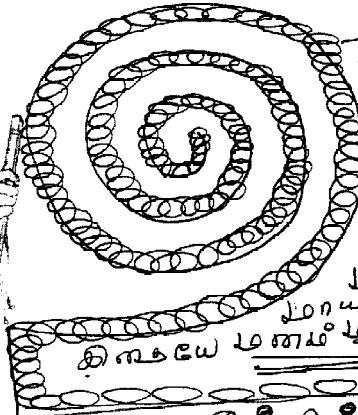
வைத்தியம் :- மிகை **விநி/விதி/மணம்!**
 இனவதனின், விநி யாட்டு என், உணர்ச்சிகால் போதும்
 மேலே கூறிய, அம்மீனியம்! நா ஓம் அலீவ. அனை

நமீகூடையுமீ அலீவ. இநீகு கிம்மனைகிளி,
 எண்ணிக்காபேயே, இம்மீனியம், குவந்தி கிறகு.
 (விநி! விதி! மணம்!)

அதல், **நாமரூ** லொடர்யு உண்டி கிறகு.
 அதல், விநி பரிமாந்தி கிதால், ஜனை மரணம்!

சிவலீகிறகு என் உணர்ச்சிகால் போதும்.
 மன எண்ணிதை வைத்தே, விநி விண்ணி லிடும்.
 விநி யான், த நாசு ருக்கிதை வைத்தே, விதி விநி யாடும்.

அத்தமன எண்ணிமானகு **நாமரூபுக்கி**
 துவந்திம்! விநி ந்திம்! அதல் கோஷகு **பூ**
 ஜனை மரணம், உண்டி கு என், உணர்ச்சிகால் போதும்

நாம ரூபத் மறை யுமீனாது

நாம ரூபத் நையே **50**
 பந்தி சூடிய இந்த
 மணகித் கு பிடிமானம்

இவ்வாறாயினால் அம்
 மனமும் தனிதராயாகிய
 மாயாவுடன் சென்று மறையுமே
 தி நகையே மனம் மறந்தோ ராதி உயை நான்
 ல்லாம்

மைத் தியம் - இய ழீனி னீ, விளக்கங்க ளிலிருந்
 தும், மேலும் உணர் வதா வது: - **அறிவு** வித்து!
 (மறையே)
 உணர்நிய நிலையம்! அது முனைத்து வருந் நிலையம்!

அது முனைத்து, சிறியமாய்! சுகாய நிலையம்! அதை

அறிவு | எப்படி யடிப்படியாக, மறை கிறதும்
 என்யறையம்! அதை?

மனம் | செயல்படும் போது **அறிவு** | எப்படி
 தரமே மறைகிறது, என்யறையம், கிடை அதுபவ

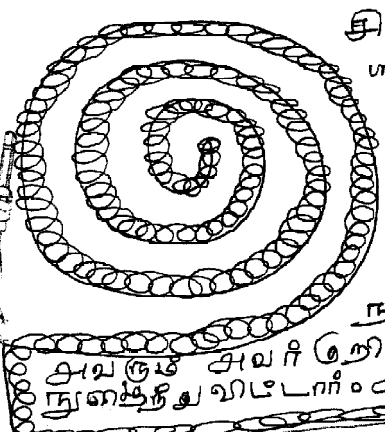
விளக்கத்தி லுந், **அறிவு** | இரகீதம் அது
 கோற்றியம் கோற்றத

ஓர் **மாயா** | காட்சியும்; **அறிவு** | இடுக்கிறதும்
 அங்குக்கதை, விவகீதம் **பாவனை** | காட்சி

ஆறல் சிறுநயை வாவக்க வலிந். திரை விலகுகிறது.

அறிவு | இடுக்கிறது. அறக **ஆவ** நிலையம்,
 தடுந் முயற்சி செய்ந்து, அத்திரையை விவகீதமும்

மஹாயோகி சௌபரியுடன் ஓர் சத்தான உரையாடல்

சிவகாலம் எய் ஓர் சௌபரி ஜீ 51
 முன் கூறியபடி ஓர்
 காகம் உடையதில்
 சூட்சுமம் மெய்காரி
 மீ அக்காகத்தின்
 தூவம் விடுபிக்கைல்

நகில அந்நயம் போது
 அவரும் அவர் குறிமிடே தருங்குள்
 நுளத்தில விடலர் அவர்காயம் குடிக்கலு

இதை வைத்து, நாம் உணர்வுகளை
 நாமும் **சர்வமார்ப்பணத்தால்!**

குருநிறைவு, மென்று விடலால் போதுமீ.

மனதின் செயல்பாடு, குறையுமீயின் மறையுமீ!
 அகலல், நாமமே கியக்கல், குறையுமீ! பின்மறையுமீ!

அறிவு | பிறகாசிக்கலம் **ஜீவ** | போர்வை

அந்நிலை நெடுமீ அந்நிலைக்கு வாக்காகிய,

பிரம்மமார்ப்பணத்தால்!

மனம் மனக்கான குடியில், **நாமம்!**

அது | வாகையே இடுமீபோமீ, என்மன, மம்
 ஸ்ரீசௌபரி உருவத்தைய, நோக்கும் போது அவன்
 கருமம். ஆவரே யாமல்! யாமே அவர் என் கருமம்
 கருமம் குண்டே! உய்யுத நலமே!

எல்லாம் குண்டே! அதுயாமல்! யாமே அது! திவ்யத்தைய

ஸ்ரீ சொமநியை
 ஆர்யபுணியை
 பழக்கவழக்க
 பேச்சு & செய்கை
 ஆதம் நானக்சிந்த
 உதரம்
 இது ஓர் பூக்கிய குறியீடு

ஸ்ரீவிஸ்வாமிக்கிரையயம்! ஸ்ரீசொமநியையயம்
 வைத்த, நோக்கம் போது அவிவிருவரும்,

காமத்தாஸ்! கீழ்க்கிட்டு, இறவிய

தாத நகநிகிறதும் கிளீ ருணீறா உணரவுயீ.

ஸ்ரீவிஸ்வாமிக்கிரை! மொனகையணி!

மொற. பொக்கத்தாஸ்! தம்சக்கி

புருமையாக இடிந்து மொறர். மெலும், அவருடைய

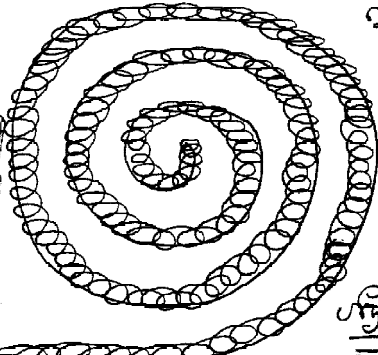
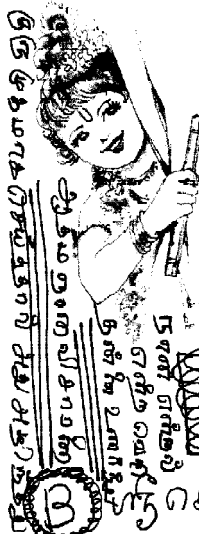
குரோந். விரோந். கோபாலே

சுவறியாஸ்! தாம் மூடிய சக்கி

புருமையாக, அழிக்கப்பட்டி விட்டார்.

ஆகவே, மீண்டும் அச்சக்கியை மொற, கடும்
 சாதனை செய்வேண்டிய நிய உறியை விட்டே

ஆறம்???

வழி வகுத்து
கொடுக்கிறது. 53
பவகாலம் பயந்தி
ஆயந்தி, செயல்
வேண்டியவர்; சுவ
காலம் கருகி கொள்ளுக
ஸ்ரீமகாபரணீ கருணையினால்,

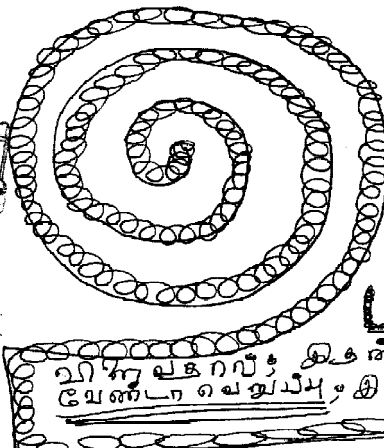
அவருக்கு, கைகாட்டி உடையான உரையால்
ஆனால் தருக்காடகொள்ளும்
பட்டாரி

3) ஸ்ரீ சௌபரி மஹாயோகியே! அவருடைய,
காமகந்தாஸீ! கும்பகீதியை, கிச்சுநீ
தாழ்மீ, அநிடம் **நூலீ/எலீயலீ!**
என்ற, அஹங்கார, அகிகார ஆவிக் க ஆயேச

ஸௌமி! கிருக்காழம், ஸ்ரீ விஸ்வாவிதீகிரர்
பேரலீ, எவரீய்துமீ! எகனீய்துமீ! குரோக, ச
விஹாக, கோபாயேச, **ஸௌமி!** உண்டாகவில்
ஆகவே, அயரீசகீதி, ஆ குமை யாக, அகீக்கய

படவிலீய் என்னு, உரையம். அவருடீ மேலும்
மேலும் சமகிசெய்து **அநீயுடயலீக்**
திருமாயும்! பெரு, ஆயந்தி செய்வு கொண்
மருகீகரீ, என்னும் உரையால்
மேலே கொடுக்கும்.

3) ஸ்ரீ சௌபரி மஹாயோகியே! அவருடைய,
காமகந்தாஸீ! கும்பகீதியை, கிச்சுநீ
தாழ்மீ, அநிடம் **நூலீ/எலீயலீ!**
என்ற, அஹங்கார, அகிகார ஆவிக் க ஆயேச
ஸௌமி! கிருக்காழம், ஸ்ரீ விஸ்வாவிதீகிரர்
பேரலீ, எவரீய்துமீ! எகனீய்துமீ! குரோக, ச
விஹாக, கோபாயேச, **ஸௌமி!** உண்டாகவில்
ஆகவே, அயரீசகீதி, ஆ குமை யாக, அகீக்கய
படவிலீய் என்னு, உரையம். அவருடீ மேலும்
மேலும் சமகிசெய்து **அநீயுடயலீக்**
திருமாயும்! பெரு, ஆயந்தி செய்வு கொண்
மருகீகரீ, என்னும் உரையால்
மேலே கொடுக்கும்.

கிந்த நிர்யந்த கர்மா எழைத்து **54**

நித ழுமீபோது **இன்பம்** அளவுக்கு விஞ்சியாக

மறை மறை மறை மறை

வினா உதரவி; இடை அடியில் அளவு சோரவு
வேண்டி வெறுப்பும் இவைகளுடன்; தொடரம்

ஓர் குறியீடு: நிர்யந்தகர்மா!

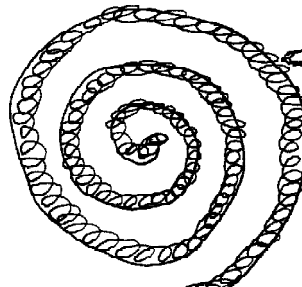
என ஓர் இடக்கல், நம் ஸ்ரீ சௌமரி ஜிஞ்சிப் பிச்சிருர்
அதன் விளக்கம் கிடை காணிக்: - ஓர்மீயாயாஜீ!
ஓர் ஜீவனிடம், ஆசை! இருப்பதும்! வருவதும்!

சகஜமும், அது அவனுடைய **பிரார்த்த** நர்மா!
வின்படி நிகழ்வதற்கும்.

ஆண்க்கே வண்ணம் **ஆறல்?** **வண்ணக்கே ஆண்க்கே**
வண்ணம்! வண்ணம்!

அழகோடு | கூடிய ஓன்றும். இவ்
விமணம், ஓர் ஜீவனிடம் **மறை** **விரைவு**
பிரிப்பதற்கும். இவ்ரு நாள் எண்ணம். என்ருவ்

எண்ணம்; அதுவ் கார, ஆதிக்க, அதிகாரத்தோடும்;

துன்பமாய்

ஆடி வறுமீ. ஆதலு
 ஆரம்ப கனியம் மனதை
 உட்கொடுவானு. ஆதலி?
 அதை குடு! உணர்வுடன்
 நினைவு செய்தால்,
 சூர்யபார்யம் னைம்! அதுதான் விருள்.
 கிதூதலயம் அந்நவமல், ஆடிவயம்.

ஆத்திர, அவசிய

அசுர
 வேகத்துடன்

சென்று, மனீயம் நிமியமும். இதற்குள்ளே
அழகே ஆபத்து / என் குரீசன்
 எழுமையானிகள்.

ஆத்திர அவசியமே நாம் பேசுகிற கண்டால்
 மேலே கூடிய, அவ்விரண்டையுமீ கண்டால்,
 கண்டால் கிடுகிடுகியே, அறமீ கீதையே,

மித்சிய / நிமியம், **ஆகாமியமான**

ஓர் ஜீவன், ஓர்கீகத்தனமாகவுமீ! ஆரடீடுகீ
 தனமாகவுமீ! ஆடீடாள் தனமாகவுமீ! மடமைகீ
 தனமாகவுமீ! மேலே செய்துகீ தனமாகவுமீ! ஓர்
 உந்துதலை உற்படுகீ, உள்ளே விசுச் செய்து,
 எஞ்சும் போது, தயை உணவுமீ, நிமியமேகீதீ

நிர்யந்தகாமா

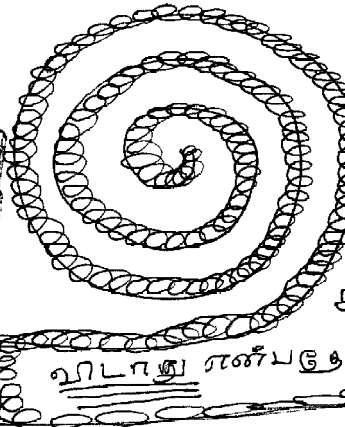
என எழுமையானிகள்
 வாய்வாக அநிகிடுகீ என்னை, நிர்யந்தகாமா!

நிர்யந்தகாமா

பகுவன்றநாம 56
 சூயகீதையயல்,
அதன் பாசுத்தகன்மை
யையயல்! அதன் பநிநின்
யிமை யையயல்! அதை
எனது என்றுவிடாந்
தன்மையல் கருய்ய கை யசுவன் பாசுமாதல்

வயாந், வயாநுந்! பணக்கின்
நாட்டினம், அதை கேடல் கேட்டினம்! ஓர்
வயாந்! யாகயம் மாலும் கவநி யுகண்டு,
போட்டி வயாநுமை யாவ்,
உண்டானம் மாயப் மேய் சூழல், என சொல்வார்
இய்யடிக்கீதரன் வாசு மேணீ யல்! என்ற வருநி கெடீடு,
மய்யடியல் வாசுவாம் என வயாந்! உணர் யுடன்
யிறு மை கீ கெடு கீ து, கரன் வாழ் வகா மே யல்.
அகி வ் எ கீ நா ளி ய வ ல் து ன் ம ய், க வ று கீ டு
அ ள ய நீ ற , இ நீ ய கீ தை க ொ டு கீ யல். அ ய நீ ! க வ ன்
ந ச கீ கி, க ச கீ கி ய், யி து ய ம் போ து, க வ நீ ! க வ ன் யி நீ !
க வ நீ ய் யி சூ ய, அ ச ற ம ய் வ ள ர் வ ள ர். க நீ ய ம ற ய
வ ய ய யல், ஓர் **நய்யந்தகாமா** எ ன ர் ச ொ ல் வ ர்.

புக என்து 57

பாசுதீதன் மைய

விடாதுயர் களி

குவீ சுமிய **பத்து**

சுவிதீகிற்ற சிரமங்குமீ

விடாது என்படு நக்சிய மாகும்

ஆபத்து | என்து, அகன் மொருளாவுது.

ஆ என்து **புக** என மொருள் மகும்

பத்து | என்து; பக்துவித **தூன்பத்**

தீய் ஆழ்த்தும் | என்து மகானீகன் சொல்வன்

1 ஆத்திரம்! 2 அகசரம்! 3 படு வேகம்!

4 மோலம்! 5 காமம்! 6 பேரலம்! 7 அன்

8 துன்பம்! 9 துக்கம்! 10 கடிடம்!

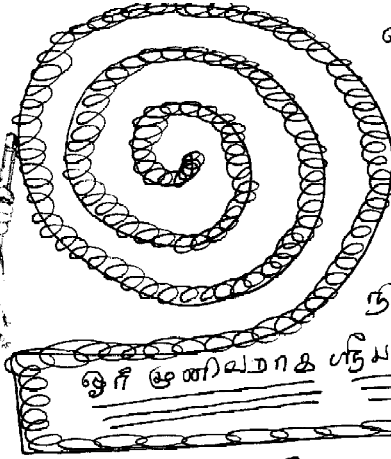
10 புண்ணியபாப | ஜனா மறமை ஆதும்

என, சீமகானீகனின், மாயிவாக அறிகிசெயும்

ஆகவே **அழகும்** | அகவ் விசும் **ஆபத்தும்**

குருவகவற என, உணர்வீர்? இவ்விரண்டுமீ

ஆபம்யறம் | என்து நாதநீகக் கிவ் விசுவகரம்.

ஓரீயகீகுவ ஆணீமா
வானவனீ கோஷு 158
குணவீகனாவீ நரிபுரு
மாறுமீபோது, அவின
குடுது ஆடகொரிசுமீ

நிபியலீ கோபாலசமீ
நீயரமேலீ உரறே செவீகிமுர்.
உறடமீ

நீ செனயரிஜீ யின் யாகீடு :- ஆணீயான யாமாஜீ!
நீயரமேலீ உரறீ! ஓரீ சமயமீ, செரலீ ஜமீ போது,
கோபீதரயீ செனயரி! நீயினீயாபிடுகிரீ!
நீதுரீ யாஸரீ! போனீயு துன்னமீ சிவமலரமீமாநீ
கனீ உணீடு. அவரீகரிடமீ **கோபயுமீ!**

கோபயுமே! அவரீகரீ யடிவமீக கோபீதரீ.

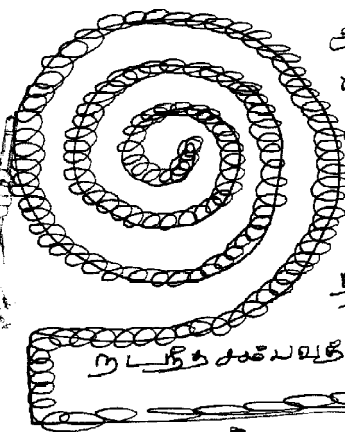
யாமீ! யரமேலீ உரறே கயமீ! சிவமலரமீக கயமீ!

சொடுமீ காங்குமீ போது, நுதீயகுணே ஓரீகீ
யாகயமீ! யாநீக ஓரீகீ யிரகயமீ! தானீ கிரமீ
யாமீ.

ஆறவீ யாமே, நுதீகிரே தது! யடிவமீ காங்குமீ போது

யமீலார! (அதிக்கு) யடிவின் தனை **காஸ**
காஸ, யைரய, நுதீகிரே யும்

கோனீயு யோமீ. சமீயடிவமீ, மமீகே உரியகாணீ
யேயரநீக ஓரீகீ யிடமீ, அமீயடிவமீ, நிபு பெருது,
எனீயகு மதீயிடமீ.

அவன் விநியை
 நவதீது அவன்
 சுவலு செய்யுள் குவியை
 கிந்த முனிவரே உண்டு
 யனீனி விடுகிடுந் அவன்
 தவமுறை கரிய நுமிதீகமாக

59

ருடந்தகம் பவதீ நூத சாடபக் கம் படி,
 தொடமும்.

கிந்த கோந்தகீதி வீடுகான், பதை யன கிந்திதவழி!
 யதியன நிர்மாணிதீதவழி!

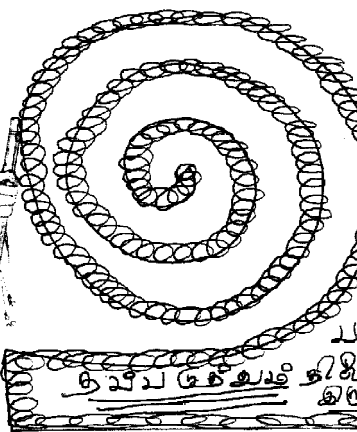
மாற்றி அமைக்கி என்ற குவியில், உவக திதியில்,
ஸமீபமார / கங்கீதான் குவி மெதுவொம்.

கிந்தியாம் / சூட்சுமமாக கிந்தித கெளண்ட, **ஸம்!**
ஸோகமாயா வினல், அக்காரியம் செய்வார்.
 அகத கருமம், சுவோககீதில், சிவ பக்துவ சூனீமாங்
 கள்

ஜோஷ / குணங்களை, திசைமாநிபீ பகனல்
 போது, அவர்களை தடுத்தால் கெளரிம வேண்டும்.

அதன் கு, ஸம் சூட்சுமவடிவம் பயன்படாது. கருமை?
மாயா / உவகிந்து பயன்படுகையன்றி
 துவர்கருத்து பயன்படாது.

காரணம் அங்கு **ர** சூழிப்பே முகையமாகிடுது.
 திசுயம் சூட்சும என்மது தியதி.

அருதல் அயன்
 தடுத்தாடகொள்
 61
 எம்மடி உயுகை
 இன்னும் இவர்களை
 தோமகீதரலீ இசுந்த
 சக்தியை திருப்பயம்
 துச்சுநதியாவி யினை
 ஓம் மய்யை உயுகை
 யகீடுவ ஆன்மனையயுனி
 துய்யகீடுவ திசுந்திர யாராகிடுள். கூகவே
 இருங்குல் நெடலிலியும்
 சமீகீடுவ

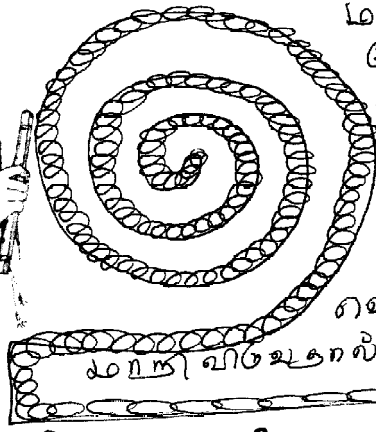
நீயென்றான்களாகிய, நீயென்றவீயாகிகளே,
 இம்மடி கோமகீதரலீ! சமீகீடுவ! யாமகீடுவ!
 இக்கி இடுக்கிடுக்கிடுக்கி? என எண்ணித் தோனும்.
 அது அம்மடி அல்ல. ஓர் முனிசி / மந்திரே

முள்ளாஸ! எம்மடி போன் ஓர், அம்

யகீடுவ ஆன்மா, ரசய்க் குவறை, தடுத்தாட
 கொள் குவ திசுந்திரமாக, **ம நகீடுவ**
 கொண்டு, **ரசுய்யு** நடைமயவிறு
 என உறை உயணீசும். இவர்களை, நீயென்றான்
 அதுபவ வறக்காக, இறை நகரலீயன். இவன்

குற்றம் குறை! தண்டநெடுசகீடு **நிறைவு!**

நிறை! வான நெடுசகீடுகீடு **குற்றம்** **குறை**
 உயுகை என்பர் நீயென்றான்
 எனவெனலீ விடுகீடுவ, மீடுசொபாகி! **குறுவாயு.**

மனம் செயல்படும்
போது மனம்
நாம ரூப கர்ப்பநையை
பண்ணும் போது நாம
ரூப கர்ப்பநையின்

62

கேவலம் மோலம்

வெறியின் கர்ப்பநையாக

மாரி விடுதலால் அங்கு நடைபெறும்

நீ செயலி: - ஓல அன்மாய்ப்பாடி! அறிவின்
சொடுமொண்டாடி! மனம்! அறிவு!

அ) இவை இமண்டின், குன்றுமை கேவலம் என்ன?

ஆ) மனம் செயல்படும் போது, அறிவு என்னவாகும்? எப்படி
அறிவு செயல்படும் போது, மனம் என்னவாகும்? எப்படி இருக்கும்?

இ) மனம் உத்த விடும் என்ன? அறிவு உத்த விடும் என்ன?

இக் கேள்வியும், கருவு விளக்கி வை யாமம்
நிறவு மனம் அன்பாடி

ஆ நிலை மனம் அன்பாடி

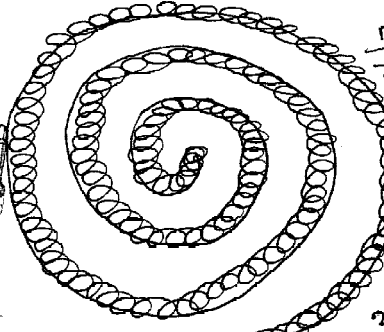
மையத்தியம்: - ஓல பணிவின் மண்மொண்டாடி!
எளிமையின் அம்மொண்டாடி! மனம் உத்தமை மனம் உத்தமை!

அன்பு அவன் அருமை அன்பு அருமை அன்பு அருமை

அன்பு அவன் அருமை அன்பு அருமை அன்பு அருமை

கவிஞர் கைரகரகுமாரிதேவதாசுவரணம்.

நிதானமும்
 வொறுமையும்
 சடைய அறிவு
 மஹந்தி விடுகிறது
 என்று சொல்வதை
 விட நாமடுபவிகள்

3

அறிவை மஹந்தி (மறந்து) விடுகிறது
 தொடரும்

A கேள்வி :- மனம் & அறிவு! ஆகிய இவ்
 விரண்டினும், சூழ்ச்சிமை & வேண்டுகை! என்ன?
 புகலி :- ஹே குகநீநாய் சொப்பரி :- கிது
 சூக்கியமான கேள்வியே. உயரம் தேவை.
 மனம் & அறிவு! கொண்டு ராணினாமே!

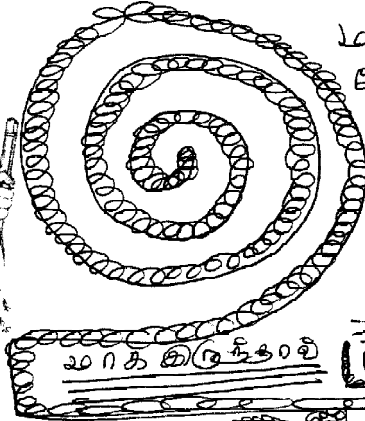
மனம் :- ரஜோநமோ தோஷ!
 குண பிரவர்த்தியின், அருமீய உளசி/ஆம்!

அறிவு :- ஸத்வ! குண பிரவர்த்தியின்,
வொன் உளசி/ஆம்! ஸத்தியநர்மத்தின்!

தோஷ குண பிரவர்த்தினி, அருமீய உளசியன்
 கரிமானவ, விடபடாஜியீயகநீகு, வொன் உளசியன்

பிரவர்த்தி முசாயிஸ்! உரைஉதரன்
 யின் உன் அறுபவ குதி ரீசியாறுவ், வொன் உளசியன்

பிரவர்த்தி மையம், கொலிகே வேண்டுகை

மறைந்தே ஆக
 வேண்டி என்மனம்
 வலி நியதி
 ஆதிலிடமும் அங்கே
 இறை உருகு நுகர
 தடை சரிவரம்பறை

64

மனதின் கொடும்
 மனதின் கொடும்

எண்ணம் என்மனம், **ஆற்றியமை** / ஆதும்.
 அண்ணல் உருவியல், <
 தோடி குணம் உருவகுணமும் **வேற்றியமை** / ஆதும்.

B கேள்வி:— மனம் செயல்படும் போது, அறிவு
 என்னவாகும்? அறிவு " " மனம்!

பதிலி:— மனம் செயல்படும் போது, அறிவு தமீடுள்

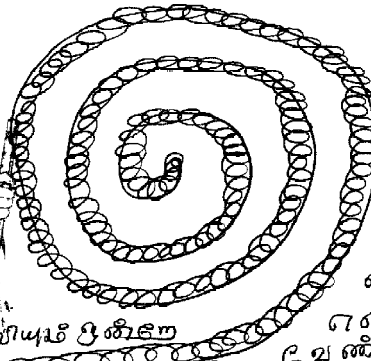
தாம் **மறைந்து** / கொள்ளும் அறிவு செயல்
 படும் போது, மனம் அழிந்து விடும் அகாவது

மனம் என்ற **நாமம் அழிந்து!**

அறிவு/என்ற நாமம் பெற்று விடும் அப்படியாவது,
 என்ன உணர் கிடுகு, என்ருல் மனமே! **அறி**

வாக / மாறுகிற தென்சூழல், மனம் அறிவானபின்,
 இரு உயும், மனமாகாது என்மனம், உணரவேண்டும்

C மனமே ஸ்வகுணத்தால் அறிவாகும். அவ்வறிவு பின் மனமாகாது

இருய்யம் அநீ
சுயக்கம் 65

அவன் யம் தேவநீ
திறை & சூ! ருசுபக்
தை மறைய வேணீ
எனீயம் உறக்கம் பட
வேணீயம் எனீயகே ருமீ

மனம் கரியம் பூணீ

கார்த்தேயனின்

உறகம்! தியதி
யம் அநீயம்
அநீயம்

கேள்வி:—மனம் உந்தி விடும் எனீன?
அறிய உந்தி விடும் எனீன?

பதில்:—நாமரூபங்கள்! அறவது,
உடல், உவகம், உறவு, சுயம், நடி, மொன், மொருள்,
மந்தம் துறவு வளிக் கனீகன், மந்தம் அநீயம் தீவ
சொருபங்க ருமீ; அடக்கிய **சொருபி**

சுடீயக் கரீடி, கறாச் செய்வது மனமறும். **ய**
மேலே கூறிய **அநீயம்** காவாத்த

அநீயம் எனீன; இயக்கத்தில் நிமித்தம்
மந்தமகவாறக! நினைந்திருக்கினுன் எனீயம்,
அவன் இவ்வமல், எதுவும் இவ்வி எனீயம்

ஆனீடுவேயே, அமீயகவாறு! கறாவம், உறையம்!
முடியமெனீயம், பிறமற மனமக உறக்கக் கூடியது
அநீயம்

ஸ்தீயமுணம்!

முடியமெனீயம், பிறமற மனமக உறக்கக் கூடியது
அநீயம்

தர்மாவை வளர்ப்பீ!

என்று என்ருநீய்
யிருதிருநீகள் 69
என்ருவீ :- ஓலிவமயம்

வரிவமயமொ அகநயம்

விடு விடு மானபாசிகள்

அதனால்
உறவினையது கூர்ந்த மனமும்! கூர்ந்த
அறியும்புமும் உருடமும்.

அனி கிழ் முன்றுகீழும், பொதுவான வினாகீழும்:

நாமரூப! கருபனை யென்பது மனதுகீழும்
உண்டு அறிவுகீழும் உண்டு

அங்கு மனமொனது நூல்/வல்லியல்!

எனது! எனயின் னவிட குக் கொண்டுள்ளீ!

எதிர்மார்யுடன், தோஷ! குறைக்களால்
விரியாதும்.

அதனவீ வினையெடுக்க குடி, ஐணைமரணமும் உண்டு.

அங்கு அறிவானது சார்வார்ப்பணத்து

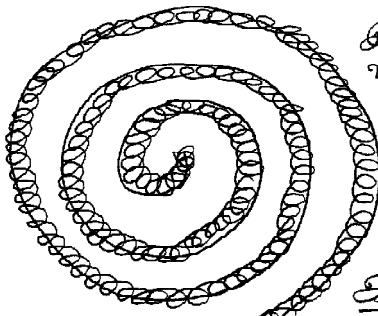
அக்துறை தோஷ பின்னிய, அவிக்கீ விடகுவிடகு, மீ

அறினக்கமாக அகித்திடுக்கமும்.

நாம மேல்களும், கண்டமாதீவரத்திலேயே, குன்றி

அறியாமலேயே, ஓர் நழுச்சியும்!

வீழ்ச்சியும்! உண்டாகீடுவது மனமாமும்.
அங்கு எவ்வாழ்வமும், எவ்வாழ் நுபமொனது அடங்கி,
நியமவரதுள்! ஓன்றி இடுமது, அறிவாருமும்.

67

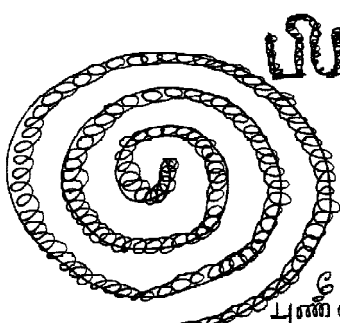
இதுவே இருமீது
 ஸூசி என்னும்
 பெயர் ஸூசி
 என்னும் சொந்தரீகர்.
 இவ்விதவிதமான பாசி
 மணிகளி டிசூவிகாத
 கோரீகர்களின்
அம்முமே அரீகமே!

பெயர் அமைகிற அணியது
 என்னது சொல்லுவாய்! செய்வாய்!
 உறவுமே.

உடைமை & உரிமையாய்

நாடும்பேய்க்கி கண்டமரீகிதக் கிடுவயே,
 சிக்கித்தவிப்பது மனமாமமே.
 அங்கு எந்த குமாரீக அம்! உமாரீக அம்!
 இவ்வாயல், திட்டபிடகாளியல், திட்டபிடபடி,
 நடைமயது உறவுமே, ஆணக்கிதில், உவகிதமே
விருப்பும் & உறுப்பும் இல்லாமல்
 சாட்சியாக இருப்பது அறிவாமமே.

வெளி யின் திசையல் உமே, உறுமை யோ /
 உணிகையோ! (உயிரகியோ) உரணமே! உகீகரமே,
 கணக்கு **முடிக்கிறது** என எண்ணும்; சாகித
 மன்னும் எனக்கு உயமடி உருவலிடகே! இறை குரு!
 உறவுமே சொகிக் கிதது என்னும் அங்கவாய்துக்கிடுகிடு,
 வய வய வய வய வய வய என அடிப்பது மனமாமமே.
அவ்விதக்கொள்கிறது

பிரவரீக்தியன்

நிழலாப் செயல் (68)

பந்தவதாமம்

கும்பனாகர் அகரூயர்
கோரினையாக இருப்பவர்
புண்ணியமாகத் தையல்

ஸத்தியதர்மகணையம் கொடுத்த ஜனந
வந்தகருதல்
சூடித்தல்

அக்காவங்கனிப் பற்று வருவு/சூடி வடைகிறது.

வினகதித்தல், ஜீவன் சூக்தி/பெற்று விட்டுமல்.

என ஆணந்திப்பது, அறி வர உம்.

உய்யம், சூயம் வாரீக்தையை தரங்க சூடியாமல்.

நனா செய்கைகளை உதிக் சூடியாமல் தானம்

அவ்வாறு அவர் விடிகள் ரூவது, மனமாமம்.

அங்கம் பரமகவான் உருக் திருநீடு நமகீடு, சூகீய

யரினைய நடக்கிறதை, அடங்கி மொறுமையாய்

உத்பவயம். இவ அயன் **கருணையே**, என்னினி

எண்ணி, ஆணந்திப்பது அறி வர உம்.

மோட்டி & வாரமுமையாய்

எதிருக் குறிப்பது மனமாமம்.

வாரமுமையாய் & பணியாய்

கண்மை காரணம்! கேட்கும் கோளாய்! அதுபற்றி
என்றமயம், புறம் பகமயம், இருப்பது அறி வர உம்.

அறியு கருமம் **69**
 தாழ் மறைநீது கொள்குது
 என்ருல்: - அக்கனி
 ஓர் உறை மொடுளே
 எங்கு உடனே தாழ்
 கொண்குது கொண்குது
 பாது ஒன்றுடன் ஒன்று
 உரசுகுது (கொண்குது) கான் கொண்குது
 கொடும்

கிம்மடி யே கிண்குது, நிறைய எழுதித் கொண்டு
 போகவாம். ஆறவி கிங்குது **சுருங்க** / கொள்வது:

கூனி சொன்ன, அறிவின்குது / சூர்த்தியமாக வேண்டி

மென்ருல்: - **எல்லாம்நீயே** / என்ரு

நீயகயுதி / அரிமயை / விளம்பாய் !
 இவ்வமய், எல்லாம்நீயே திருக்க வேண்டும்.

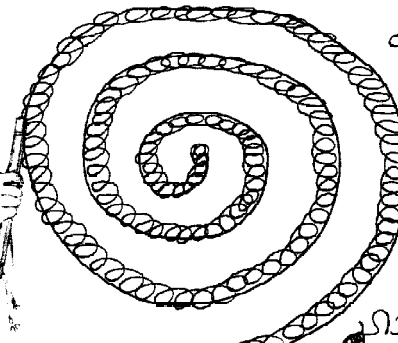
ஒருநாம குய மொடுளி, **விருமியி** / வேண்டும் வேறு

மனம் செயல்படுகிற தென்குது உணர்வாயாக
 அகையால், ஓர் நாமகுய மொடுளி, கருணைப் பேசு,

எல்லாம் அயனுடையது / என்ரு உறுதிநிச்சயக்
 தால்

கியாயாக **தேடி** / உரும் பேசு.
 குறியி: - தேடி யரும் பேசுஎன்ருல், உணர்மிடம்
 அய்மொடுளி கிருக்கும். அவ்வது எங்கு சுவையது
 உணக்கு டைக்கும். அவ்வது யாரிப்புகியேயே

ஓர் **நிறைய** / கொள்குது. கிண்குது

அ.கே.போஸ்
மொழிநாயகம்! 70

பண்ணிவும்!

உணியும்!

மேதுகாண் அறிய

பிறகாவிக்கொம் அந்த

அதன் அம்சம் **பாடுபவாறும்!**
பிறதயசுடிமாவாண். கிதுண்டிதியம் சூடித்தய.

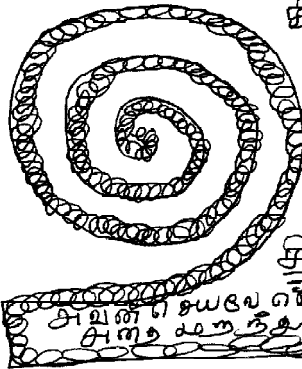
விருப்பம் **இ** வெறுப்பும்/கிவ்வாமல் **நிறை**
இருக்காள், **நிறை**
அங்கு, அறிவுஸ்கிறப்படுகிற தென்ப உண் **நிறை**
வாயாக **நிறை**

என் ஓளையாயின்! ஓர் உபக்கியம் எம்மடி என் ஓல்?

கிட்பாநாயின், மவடா
ன மற!!! என்மகாரும் அம்மகத்தியகை

கிட்பாநாயின் மிட்ப ருதன
விளி விட்டதென மற! என்மகத்தியகை

கிண்குல் மொழிநாயகம் **இ** பண்ணிவும்! கரண்
சூகவிடம் மொழிநாயகம் கிதுவே அறிவிண் சொடுபமாசம்.
கிவ்ரு தியாக, விருப்பம் போது, எவ்வாடு கரையுணைக்கொம்
உணிக, கிவவும் கிண்கு திண்கு கிவ்ரு சூககிதுவம்.
கிதுவே மனை சூககிதுவம்

கிட்டத்தட்டயின்
 வெட்டெனமற
 என்ருவீம் ஒரு மொருள்
 திடைத்தவிவீய் ஓர்
 செயலீருடக்க விவீய்
 என்ருவீ ஆத்திர அவசர
 யேகம் கொண்டு முட்டியோடி
 சிறமயீ மடமயீ எவ்வளவு
 அயன் செயலே என் செயலாக இருப்பினும்
 அந் செயலில் விடுவாயாக என் பொருள்படும்

71

மனம்! உந்தவிகம்: - அனைத்து நாம ரூப, ஐக
 ஜீவ, சொடுமயீகி **ரகரகமாக!**

யிரித்து **சூன!** ஊறியுக்கினை வைத்து, விளையாடுவது

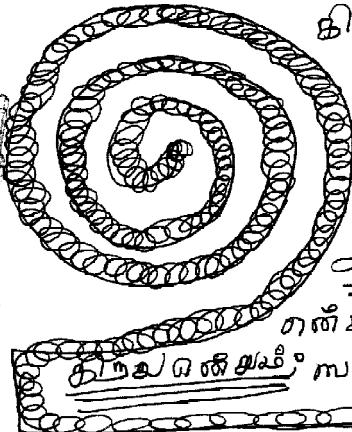
மனம்! ஆகம்:

அறிய! உந்தவிகம்: - உலகே ஈனிய, அனைத்து
 நாம ரூப கரியும், சர்வாபிமனைத்தரவ் **செயல்**
 வினா செயல்

ஆழக்கம்! செய்ந்து அய்யா! அய்யாவின் மொருள்
 அய்யாவின் குடிக்கை! என் **ஒன்றிக்குவது!**

அறிய! ஆகம்:

நாம ரூபகரீயின மனதுகீகும்! அறிவுகீகும்!
 உண்டு என்ருவீ, அதன் மொருள், மனதின் நிதியிலி,
 யிகார முடி! அதைவ் விவகார முடி! உண்டு அறிவின்
 நிதியிலி அவ் மொருள்! அனைத்தி! ஆனந்தம்! உண்டு
 என் உணர்ச்சிதரர் ஊறியும்

திடீர்தரயின் வினை
 விடல் விடல் உதன
 மது! என்ருல் **12**
 திடீர்தரயின் வினை
 மது! என்ருல்
 திடீர்தரயின் வினை
 மது! என்ருல்
 திடீர்தரயின் வினை
 மது! என்ருல்

மனமுல்! அறிவுல்! எண்ண வடிவிலி கிருந்தரஜம்,
 அந்த எண்ணத்தை, **ஆத்திர/அவசர!**

வேகபயபயபுடன்! / செயல்படல்,
 அதுகுடிநீரல், அங்கு **நான்!** / செயல்படலேன்!

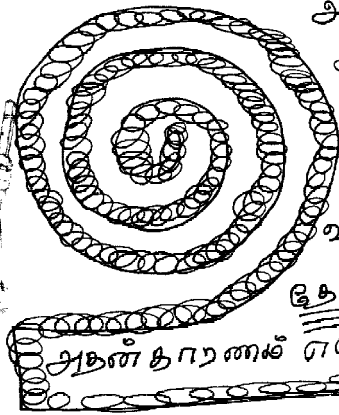
என்ருல்; **என்ருல்!** / முடிந்தது! என்ருல்;
 அண்டுகார, ஆதிக்க அடிகார **வெறு** யாள்

மாரீசுடைய, சூரீயபரி பீமதுல்;
 அது கோல்வியுக்குல்; அங்கு **கிறார்மேலுல்;**

நடுக்கவளன் மேலுல்; **புழயாவந்திக!**
செய்து!

செய்துல், மீளாத கோர்வு, அயர்வு, கவக்க
 யயக்கிலி, தீசீயது, **சூதீசயமனம்!**

சூதீசுல். இதைல், வினைய் மெருக்கல் உண்ட.

அய்யா என்னும்;
 அய்யாவின் பொருள் என்னும்;
 அய்யாவின் குழந்தை என்னும்; **73**
ஒன்றியத்தின்
விடமில் நாமமே குண
இதற்கும் நரசமாகிடுகும்.
அநந்தாரணம் என்னவெனினி? நமஸம்

எண்ணவடிவிலீ, அநிபு கியந்திதலும்;

இறைகுரு உணர்வுடன், துணிகவந்தும்,
 வெறியமை! பணியு! நிகரமை! அமைதியாக!

முடிவது சூடியம் என்னும்; நடப்பது நடக்கின்றெனினும்

கிடைப்பது கிடைக்கின்றெனினும்; என்னும் உதும்;

எண்ணியு செய்வதும். நம் பேசும். அதை நடை

துவதும், அகன்மவனும்! **அவன்** (நீய்க்கொள்)

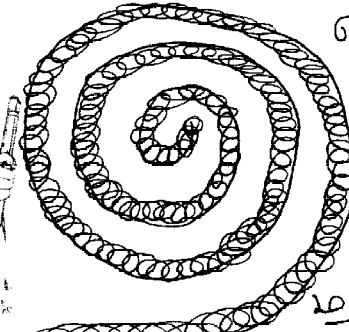
கருணை! என, சிந்தித்துக்கொள்ளுந்து,
 ஆனந்தமேன் ஒருவது, அறிவின் அறமையாகும்.

அறிவின் நுதி யிலீ; **பதற்கு காரியம்**

சுகந்தம்! என்மது ஸ்ரீய அதுபவமொகவே

கடுக்கம். கிவ் கன்னும்! கருதும்! வாக் கும்!

தம்முள்! அடங்கி செயல்படும். அது அறிவின் அறம்பாகும்.

எஸ்வரமே அய்யா!
 என்ற ஸ்ரீமகவாள்
 சார்வகாவி அநீடு
மாயாவுக்கோ! மாயா
மனதிலே கோ! அம்
மனதிலேனோ ஓவிகடுக்

கிடம் கிளிவாஹி ஸ்ரீம விருக்ஷி என்ன
 ஸ்ரீமாயாநிகர் மாயிவாக அநீடு
 மாயாவுக்

நாம ரூப, உறவு! சந்திரம்! ருடய! மயானி மயானி!
 கிழைகரி நாமம் போதும் தேரும் போதும்

ஆர் இன்பபோதையின்று துள்ளுவது
 மமமமமம
 துன்ப சூரியன் விஷயம்

அருமாமமமமமம, தேரும் போதும், நாமம் போதும்

அவற்றினுள் ஸ்ரீமகவாள் கிடுக்கிடுக்கி

என்மம், அயதே அருமாம
 மினைமம, கியக்குகி ருள் ரன் ஆம், அவன் ருடக்
 கிடைப்பதும்/கருப்பதும்! ருடப்பதும்!

அவகாவி, என்வாம் நாமமே ருடமமமம!
 ருடமமமமமம மததை, உறுதியுடன் திவனிவி
 ஆனந்தமாக, மருமம அறிவானம். கிடுக்கிடுக்கி
 கிடைப்பதும் ருடக்கிடுக்கி. ருடப்பதும் ருடமம!
 கிடுக்கிடுக்கி ருடமம!

என்வாம் ருடமம!
 அயதேமம, அயயாமம, அயநயே, கிடுக்கிடுக்கி

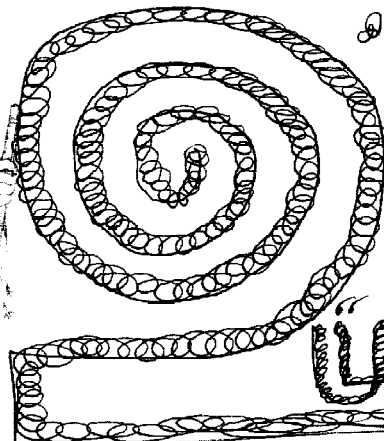
பாயா

சௌபரியுடன்

சத்தான உரையாடல்

மஹாயோகி சௌபரியுடன்

இக்கலியுகத்தில்
நீயாகவந்ததர்மம்

75

யுகச் சிறந்ததாகக்
கருவியாகியது. அதை
உன் தீவிர முயற்சியால்

கருக்கால் சீவன் செய்தி
அவன்யம் உண்டு 99

ஸ்ரீ ஸ்ரீ

மஹாயோகிஸ் உர ரான, நீ சௌபரிமஹாத்மர்!
அஷ்ட நவீகக் குழம், சூசுமையாக, கைவரம்

வெஜம் துரியால் கருக்காலும்; **நீயாகவ**

ததர்மம்! என்னதுரியால், சிவமஹான்கருக்கல்,
அறிந்தும்! அறியாமலும்! **சேவையின்**

கருமாமும்! **ஸகீஸங்க**! உன்மாமும்!
கொண்டிருந்த தன்மையாலும்; **பா**! கருக்கலே!

இறை! கருக்கலாக! அவற்றை உகொண்டே,
என் உரை உணர்ச்சும். கிதன் துரியாலும் கிவருடைய

அதி **ஸ்ரீ**! முயற்சியும் கிவருக்க கைகொடுத்தே,
கிவருக்க, தீவன் சுகீகீகீ! வந்திவருத்தே, கொடுக்க

உதன்யம் உரை உணர்ச்சும். கிதன் துரியால் **அது** வாசிய
அவன் கருக்கலே. என்வம் கேள்வி

அவன் கருக்கலே. என்வம் கேள்வி

அது யானும்! யானும் சுகீ! கிவருக்கலேயும்.

Abode of Love
You Are Everything!